

**ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
«ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ»**

Кафедра політології та журналістики

КУРСОВА РОБОТА
з дисципліни
«Управління медіапроєктами»
на тему
«Концепція серії подкастів
“Студентський режим: ON” та специфіка її реалізації»

Виконала:
студентка
Мостепанюк Ірина Олегівна
Група С-8-25-М1Жр-Н(1.6з)

Перевірила:
к.філол.н., проф. кафедри
політології та журналістики
Даниліна О.В.

Київ 2026

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. СУЧАСНИЙ СТАН Й ОСНОВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ПОДКАСТІВ ОСВІТНЬОЇ ТЕМАТИКИ	5
1.1. Аналіз ринку подкастів освітньої тематики.....	5
1.2. Аудиторія подкастів освітньої тематики та канали споживання контенту.....	10
1.3. Конкурентне середовище та напрями розвитку подкастів освітньої тематики.....	14
Висновки до розділу 1.....	16
РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ СТВОРЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ МЕДІАПРОЄКТУ (СЕРІЯ ПОДКАСТІВ: «ШІ В НАВЧАННІ: ДОПОМАГАЄ ЧИ ЗАВАЖАЄ», «ЯК ПОЄДНУВАТИ НАВЧАННЯ, ПІДРОБІТОК І ЖИТТЯ», «ЩО РЕАЛЬНО ДАЄ УНІВЕРСИТЕТ, ОКРІМ ДИПЛОМА»)) ТА ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЯ.....	17
2.1. Концепція та актуальність медіапроєкту.....	17
2.2. Аудиторія, формат і платформи поширення.....	19
2.3. Практична реалізація медіапроєкту.....	23
Висновки до розділу 2.....	25
РОЗДІЛ 3. АПРОБАЦІЯ МЕДІАПРОЄКТУ.....	26
3.1. Результати опитування респондентів щодо серії подкастів.....	26
3.2. Рекомендації щодо вдосконалення серії подкастів та реалізації медіапроєкту.....	28
Висновки до розділу 3.....	30
ВИСНОВКИ.....	31
Список використаної літератури.....	34
Додатки.....	37

ВСТУП

Важливість теми впливає зі змін, що відбуваються в освітній сфері та медіапросторі. Сьогоднішня молодь, яка навчається, живе у надшвидкому інформаційному потоці. Вони інтенсивно споживають контент у цифровій формі. Класичні підходи до навчання доволі часто не задовольняють їхніх актуальних потреб.

Подкаст являє собою надзвичайно зручний та легкий для доступу формат. Його можна аудіювати будь-коли. Приміром, у транспорті, під час виконання роботи або ж у вільний час. Це робить його дієвим засобом зв'язку з молодшою генерацією. Особливо це стосується ситуацій, коли навчання необхідно поєднувати з додатковим заробітком.

Обрана тематика для серії подкастів збігається з реальними потребами студентів. Питання, що стосуються штучного інтелекту, пошуку рівноваги між навчанням та особистим життям, а також значення вищого навчального закладу – усе це є злободенним. Ці теми активно обговорюються серед студентства. Проте не завжди знаходять своє просте та зрозуміле висвітлення.

Серія подкастів «Студентський режим: ON» націлений саме на молодшу аудиторію. Він подає комплексні матерії у доступній манері. Це дає змогу краще засвоювати подану інформацію. Крім того, це сприяє розвитку навичок критичного осмислення.

Актуальність теми також полягає у поєднанні теоретичних засад із практичним втіленням. У роботі аналізується не лише ідея створення медіа-продукту. Розглядається також процес його розробки та фактичного запуску, що є суттєвим для формування майбутніх фахівців у журналістиці.

Об'єкт дослідження – освітні медіапроекти для молодіжної аудиторії у форматі подкастів.

Предмет дослідження – концепція та специфіка реалізації серії подкастів «Студентський режим: ON».

Мета дослідження – розробити концепцію серії подкастів і проаналізувати особливості її практичної реалізації.

На основі наданої мети, сформовано наступні **завдання**:

- проаналізувати літературу та визначити сучасний стан й основні напрями розвитку подкастів освітньої тематики;
- сформулювати особливості створення медіапроєкту (серія подкастів: «ШІ в навчанні: допомагає чи заважає», «Як поєднувати навчання, підробіток і життя», «Що реально дає університет, окрім диплома») та його реалізація;
- описати результати опитування респондентів щодо серії подкастів;
- скласти рекомендації щодо вдосконалення серії подкастів та реалізації медіапроєкту.

Методи дослідження – аналіз джерел, узагальнення інформації, опитування аудиторії та опис практичного досвіду створення подкасту.

РОЗДІЛ 1. СУЧАСНИЙ СТАН Й ОСНОВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ПОДКАСТІВ ОСВІТНЬОЇ ТЕМАТИКИ

1.1. Аналіз ринку подкастів освітньої тематики

У науковій літературі подкасти розглядаються як важлива частина сучасного медіапростору. І. Гаврилюк у своїй роботі зазначає, що подкасти стали окремим сегментом українських інтернет-медіа. Вони поєднують інформаційність і зручність споживання контенту [1]. Автор підкреслює, що аудіоформат дозволяє швидко донести інформацію до аудиторії та створює ефект «живого спілкування».

Дослідження медіаспоживання також підтверджують зростання популярності подкастів. Д. Горон, аналізуючи результати дослідження «Інтерньюз-Україна», вказує, що аудиторія дедалі частіше звертається до цифрових форматів. Особливо це стосується молоді, яка обирає зручні та мобільні способи отримання інформації [2]. Це робить подкасти актуальним інструментом комунікації.

Освітні організації також активно використовують подкасти. У матеріалах EdCamp Ukraine зазначається, що подкасти можуть бути частиною освітнього процесу. Вони допомагають пояснювати складні теми простими словами та підтримують інтерес до навчання [3]. Подібну позицію займає і UNESCO, де підкреслюється, що освітні подкасти сприяють доступності знань і навчанню протягом життя [10].

Окремо варто звернути увагу на розвиток платформ. За даними Spotify, кількість відеоподкастів стрімко зростає. Це свідчить про зміну формату і розширення можливостей для авторів контенту [4]. Також платформи, такі як Podtrac, показують глобальне зростання популярності подкаст-мереж і видавців [21]. Це підтверджує, що подкастинг є не тимчасовим трендом, а стабільною частиною медіасередовища.

У наукових дослідженнях подкасти активно розглядаються як освітній інструмент. П. Бакер, Дж. Гарріссон, Б. Зортон та П. Ятес у своїй роботі зазначають, що подкасти можуть покращувати навчальний процес. Вони допомагають студентам краще засвоювати матеріал і повторювати лекції у зручний час [7]. Подібні висновки робить і Г. Коппелман, який підкреслює ефективність подкастів у дистанційній освіті [12].

Сучасні дослідження розвивають цю тему. Т. Дібгурн та В. МакГонінгл Лейг розглядають подкасти як інструмент активного навчання. Вони вважають, що подкасти сприяють міждисциплінарності та залученню студентів до процесу навчання [8]. Д. Моралес-Уруття, Р. Єспез-Вілласіс та Л.М. Мантілла-Фалкон також доводять, що подкасти підвищують рівень залученості студентів і позитивно впливають на сприйняття навчального матеріалу [13].

Дані міжнародних організацій підтверджують значення освіти і нових форматів навчання. У звіті OECD зазначається, що сучасна освіта повинна адаптуватися до цифрових змін і нових способів отримання знань [9]. Подкасти в цьому контексті виступають як один із ефективних інструментів.

Дослідження Pew Research Center показують, що подкасти активно використовуються різними віковими групами. Особливо популярні вони серед молоді [11; 17]. Також зазначається, що подкасти стають важливим джерелом новин і аналітики [18]. Reuters Institute підтверджує, що новинні подкасти активно розвиваються у різних країнах [19].

Практичні приклади також демонструють ефективність формату. Освітні подкасти, такі як проєкти UNESCO та OECD, використовуються для пояснення складних тем і популяризації знань [15; 20]. Українські платформи, зокрема NV Подкасти, також пропонують освітній контент для широкої аудиторії [14].

Аналіз літератури показує, що подкасти є актуальним і перспективним форматом. Вони поєднують зручність, доступність і освітню цінність. Наукові та практичні джерела підтверджують їхню ефективність у роботі з

молодіжною аудиторією. Це обґрунтовує доцільність створення серії освітніх подкастів.

І. Гаврилук у своїй роботі вказує, що подкаст – це спосіб поширення медіаконтенту в інтернеті, найчастіше у форматі аудіо. Він базується на технологіях RSS або Atom і дозволяє будь-кому створювати та публікувати власні матеріали онлайн [1]. Саме ця доступність пояснює різноманіття подкастів. Вони існують на різних платформах і створюються як професіоналами, так і аматорами.

Спектр тем, які охоплюють подкасти, надзвичайно широкий. Він охоплює такі галузі як політичні справи, економічні питання, культурні явища, психологічні аспекти, освіта, історичні події, технологічний розвиток та інші сфери. Приміром, «The Village Україна» пропонує аудіопередачі, присвячені здоров'ю, художній сфері та психології. «The Ukrainians» фокусується на соціальних, культурних та правових аспектах життя. «Українська правда» займається тематикою політики, економіки, медіапростору та культури. Медіа, орієнтовані на вузьку аудиторію, зберігають свою профільну спрямованість. Так, «Куншт» займається науково-популярним контентом, а «Мінфін» – фінансовою тематикою.

З точки зору жанрового формату, подкасти також демонструють певні закономірності. Найбільш розповсюдженими є форми у вигляді монологу або розмови двох осіб (діалогу). У такому випадку значну вагу має особистість автора або ведучого ефіру. Також високу популярність мають інтерв'ю, де долучаються фахівці або запрошені особи. Відносно рідко застосовуються жанри на кшталт репортажу, аудіосеріалів чи літературних нарисів [1].

Деякі медіаплатформи експериментують, впроваджуючи нові формати. Вони можуть створювати аудіопроекти у форматі документалістики або ж представляти деталізовані портретні оповіді. Подібні жанрові рішення вимагають більше ресурсів та часу на підготовку, проте вони дають змогу досягти значно глибшого опрацювання обраної проблематики. Загалом, можна констатувати, що аудіоподкасти в мережевих медіа оперують

обмеженим, проте стабільним набором жанрів. Водночас вони розширюють потенціал журналістики, відкриваючи шлях до висвітлення тем, які не завжди знаходять своє місце у традиційних засобах масової інформації.

За даними березневого ранжування від Podtrac, сформовано перелік світових лідерів серед мереж подкастів. Першість утримує iHeart Audience Network. Дана мережа може похвалитися сумарно більше ніж 871 мільйоном прослуховувань та переглядів. При цьому споживання їхнього контенту відбувається через обидва канали – RSS-канали та YouTube [20].

На другій позиції розташувався Acast. Дана платформа звітує про понад 439 мільйонів зафіксованих прослуховувань. Відеодані у цьому випадку не надаються. Статус-третій дістається Libsyn. Їхня пропозиція містить як аудіо, так і відеоматеріали. Зокрема, певна частка загальних переглядів генерується саме через YouTube.

Ті, хто слідує далі у списку, демонструють відчутно скромніші результати. Серед них фігурують Sonoro Global Media Corp, Paramount та DailyWire+. Крім того, до списку потрапили Fox Audio Network й American Public Media. Вони оперують меншим обсягом контенту та мають меншу аудиторію.

Методологія Podtrac базується на їхніх власних метриках. Дані від YouTube не інтегруються напряму у їхню систему підрахунку. Проте сумарні цифри охоплюють слухання через підписки (RSS) та відеоспоживання. Це дає змогу отримати більш реалістичну картину охоплення подкаст-проектів.

Резюмуючи, ринок аудіо- та відеоподкастів демонструє помітний підйом. Провідні мережі активно інтегрують як звукові, так і візуальні формати. Це, своєю чергою, сприяє розширенню як загальної бази слухачів, так і варіантів доступу до контенту.

Загалом, ринок подкастів зараз переживає підйом, що створює сприятливі умови для освітнього напрямку. За даними Edison Research, у Сполучених Штатах 73% осіб віком від 12 років хоча б раз слухали подкаст, 55% робили це протягом останнього місяця, а 40% – за останній тиждень.

Edison також зафіксували, що від 2015 року час, витрачений на подкасти, збільшився на 355%. Особливо варто відзначити стрімкий розвиток відеоподкастів: більше половини населення США 12+ вже дивилися хоча б один відеоподкаст, а 26% робили це минулого тижня. Це демонструє, що подкаст перестав бути нішевим форматом, трансформувавшись у загальнодоступний аудіо- та відеоресурс [19].

Потреба в навчальному контенті серед подкастів має виразну аудиторію. Згідно з Pew Research Center, 88% слухачів вказують навчання як одну з причин, чому вони слухають подкасти, а для 55% це є ключовим мотивом. Крім того, 40% слухачів регулярно обирають подкасти на теми науки й технологій, і ще 40% – про історію. Серед старшої групи слухачів навчальна мотивація виражена ще сильніше: серед осіб 65+ 61% називають навчання головною причиною. Це свідчить про те, що освітні подкасти користуються не епізодичним, а стабільним інтересом, адже вони задовольняють реальну потребу у здобутті знань, поясненнях та самовдосконаленні [11].

Водночас, ринок подкастів характеризується значною фрагментацією. Pew Research Center зазначає, що жодне окреме шоу не домінує у всьому секторі. У їхньому опитуванні лише шість подкастів були названі мінімум 1% респондентів, а серед усіх слухачів жоден не набрав більше 3%. Це має значення і для освітньої ніші, де не існує єдиного лідера. Тут функціонує багато індивідуальних авторів, освітніх установ, університетів та медіапроектів. Edison Research також вказує, що у категорії «Education» серед помітних шоу фігурував TED Talks Daily, що натякає на перетин освітнього сегмента з форматами науково-популярних лекцій та інтелектуального контенту.

Освітні подкасти мають ще одну значну перевагу – вони ефективні як інструмент для віддаленого та гнучкого навчання. ЮНЕСКО прямо наголошує, що аудіоуроки та подкасти можуть підтримувати дистанційну освіту навіть за умов відсутності інтернет-доступу. Дослідження EDC щодо дитячих подкастів виявило, що батьки найчастіше користувалися YouTube,

Spotify та Apple Podcasts. У тому ж дослідженні стверджується, що для молодшої аудиторії короткі епізоди тривалістю близько 5-10 хвилин були найбільш зручними. Це означає, що освітній подкаст якнайкраще спрацює там, де потрібна стисла, зрозуміла та регулярна подача навчального матеріалу [10].

Питання платформної конкуренції також є ключовим для цього напрямку. Edison Research у 2025 році повідомляла, що для покоління Z YouTube демонструє невелику перевагу над Spotify як подкаст-сервіс. IAB у тому ж 2025 році наголошувало, що подкастинг є одним із найбільш динамічних цифрових каналів, а ключовими трендами ринку стали відеоподкасти, покращення вимірюваності та нові методи монетизації. Це тягне за собою висновок, що освітнім подкастам необхідно виходити за межі виключно аудіоформату, надаючи перевагу поєднанню звуку та відео з простим візуальним супроводом.

Підсумовуючи, ринок освітніх подкастів можна охарактеризувати так: це не найбільша частина індустрії подкастингу, але вона відзначається стійкістю та потенціалом. Її підтримують три основні фактори: запит на освіту, зручність короткого формату та сильна платформа для індивідуального голосу автора. У цьому секторі найефективнішими є прості теми, чітка структура, регулярність випусків та довіра до лектора. Таким чином, освітній подкаст – це не просто «контент про освіту», а формат м'якого навчання, ідеально вбудований у потреби сучасної аудиторії, яка бажає здобувати знання без перевантажень.

1.2. Аудиторія подкастів освітньої тематики та канали споживання контенту

Склад слухачів освітніх подкастів є багатограним. До нього входять ті, хто здобуває освіту на різних рівнях – від учнів шкіл до студентів вишів, а також викладацький склад і будь-хто, хто прагне самовдосконалення.

Ключовою характеристикою даної групи є неугасний потяг до пізнання та бажання бачити складні матерії викладені доступно, що підкреслює ЮНЕСКО у своєму випуску «Podcast | Transition from K-12 to higher education: How is AI different across educational contexts?» [16].

Освітній аудіоконтент переважно націлений на молоді верстви населення. Передусім це стосується учнів старших класів та студентства. Вони звертаються до подкастів як до допоміжного інструменту здобуття знань. Для них першочерговим є оперативне осягнення суті питання, закріплення вивченого або ознайомлення з альтернативними інтерпретаціями. Саме цим пояснюється доцільність формату подкасту, адже його можна споживати у найбільш комфортний для індивіда час.

Не менш значущою складовою аудиторії є науковці та педагоги. Вони користуються подкастами для постійного підвищення своєї професійної кваліфікації. Їх інтригують передові методики, інноваційні технологічні рішення та трансформації, що відбуваються у сфері навчання. Як приклад, подкасти в межах циклу *Perspectivas: Global Talks on Higher Education* аналізують інтеграцію штучного інтелекту на різних щаблях системи освіти. Подібний матеріал більшою мірою зацікавить тих, хто безпосередньо зайнятий у освітній діяльності чи наукових дослідженнях у цій галузі [16].

Інша когорта – це маси, зацікавлені нинішніми питаннями. Це можуть бути індивіди різного віку. Наявність вищої освіти саме у такій галузі для них не є обов'язковою умовою. Однак їм лежить до душі осягнення принципів функціонування новітніх розробок, зокрема штучного інтелекту. Для даного кола осіб критично значущим є спосіб презентації контенту – він має бути простим і легким для сприйняття.

Слухачі освітніх подкастів надають перевагу рівновазі між академічною глибиною та легкістю донесення. З одного боку, їм необхідні перевірені факти. З іншого – мова має бути доступною, без надмірного залучення спеціалізованої термінології. Власне тому успішні освітньо-орієнтовані

подкасти пояснюють складні матерії через конкретні приклади та спрощені формулювання.

Ще однією релевантною рисою слухачів є потреба у практичній віддачі. Вони прагнуть не просто засвоїти нові відомості, а й знайти шляхи їхнього практичного впровадження. Наприклад, у випуску про ШІ у навчанні, слухач отримує не лише теоретичні засади, а й усвідомлення актуальних викликів: розрізнення між загальноосвітнім закладом та вищою школою, роль педагога, необхідність встановлення етичних норм.

Також варто підкреслити схильність аудиторії до критичного аналізу. Вони не приймають інформацію на віру беззастережно. Їх цікавить різноманіття поглядів. Тому подкасти, які розкривають проблему з різних перспектив, здобувають більше довіри. Це демонструється у згаданому епізоді через зважене представлення як позитивних, так і негативних аспектів функціонування штучного інтелекту (табл. 1.1-1.2) [16].

Сегмент аудиторії	Характеристика	Потреби	Особливості сприйняття
Студенти та старшокласники	Основна аудиторія. Активно використовують подкасти у навчанні	Пояснення тем, підготовка до занять, нові знання	Сприймають короткий і простий контент. Важлива доступність
Викладачі та дослідники	Професійна аудиторія	Нові підходи, технології, розвиток освіти	Орієнтовані на аналітику та науковість
Широка аудиторія (самоосвіта)	Люди різного віку без спеціальної підготовки	Загальне розуміння тем, сучасні знання	Потребують простого пояснення складних тем
Молодь (активні користувачі медіа)	Часто слухають подкасти у повсякденному житті	Швидке отримання інформації, зручний формат	Цінують динамічність і зрозумілість
Освітня спільнота (школи, університети)	Люди, залучені до освітнього процесу	Розуміння змін у освіті, вплив технологій	Сприймають контент як практичний інструмент
Користувачі, зацікавлені в технологіях (ШІ)	Цікавляться інноваціями	Пояснення нових технологій і їх впливу	Очікують баланс між простотою і глибиною

Таблиця 1.1 – Аудиторія подкастів освітньої тематики

Критерій	Характеристика
Мотивація	Навчання, саморозвиток, розширення знань
Формат споживання	Слухають у зручний час (дорога, відпочинок)
Очікування	Просте пояснення складних тем
Ставлення до контенту	Критичне мислення, інтерес до різних точок зору
Цінність контенту	Практична користь і актуальність

Таблиця 1.2 – Загальні риси аудиторії

Підсумовуючи, цільова аудиторія освітніх подкастів – це сповнені ініціативи слухачі, які прагнуть самовдосконалення. Вони цінують ясність викладу, змістовність та актуальність матеріалу. Для них принципово важливо, щоб подкаст не лише інформував, але й допомагав чіткіше бачити картину сучасного світу.

На сьогоднішній день шляхи доступу до освітньо-орієнтованих подкастів значно розширилися. Найбільш поширеними є мобільні застосунки, стрімінгові сервіси, а також офіційні веб-ресурси різних освітніх інституцій. Варто зазначити, що такі організації, скажімо, ЮНЕСКО та OECD, інтегрували подкасти як самостійний канал для освітньої комунікації. Водночас Spotify бурхливо нарощує свою бібліотеку відеоподкастів, яка вже налічує більше ніж 250 тисяч одиниць. Ця тенденція чітко демонструє: споживання освітнього контенту у форматі подкастів переходить від виключно аудіо-досвіду до сприйняття через відео [3-4; 9-11].

Такий підхід є надзвичайно вигідним для молодшої демографічної групи. Можливість слухати чи переглядати подкасти доступна будь-якої миті. Вони стають супутником у транспорті, під час занять чи відпочинку. Згідно зі статистикою Pew Research Center, саме молодші вікові когорти та особи з вищою освітою є головними споживачами подкастів, причому навчання та підвищення кваліфікації виступають визначальним мотиватором для прослуховування. З огляду на це, подкасти з освітнім спрямуванням

демонструють високу ефективність там, де аудиторії потрібен легкий, універсально доступний та портативний спосіб отримання нової інформації.

1.3. Конкурентне середовище та напрями розвитку подкастів освітньої тематики

Нині освітні подкасти одночасно виконують низку завдань. Вони не лише розкривають навчальний матеріал, але й сприяють особистісному вдосконаленню, кар'єрному розвитку та жвавій дискусії щодо освіти. Це можна простежити на прикладі трьох різних ресурсів. На NV, подкасти на тему «Освіта» представлені як розлога колекція матеріалів, що охоплюють мови, історію, фінансову грамотність, ефективність роботи, кіберзахист, громадянську освіту та інші суміжні з навчанням сфери [14]. EdCamp позиціонує свої подкасти безпосередньо у зв'язку з професійними колами педагогів та покращенням їхньої кваліфікації [3]. Водночас, подкаст Top Class від ОЕСР слугує платформою для обговорення питань навчання, викладання та глобальних викликів, що стоять перед освітніми системами [20].

Портал NV демонструє, що контент освітніх подкастів виходить далеко за межі стандартної шкільної програми. Асортимент містить як аудіокурси з української мови, історії України та світової історії, так і випуски про правові аспекти, фінанси, англійську мову, підвищення особистої продуктивності та медіаграмотність [14]. Це підкреслює тенденцію: освітня складова у подкастах часто перетинає межі традиційного навчання. Вона охоплює знання, необхідні для практичного застосування у щоденному житті. Подібна орієнтація робить подкасти привабливішими для молодшої аудиторії, оскільки вони торкаються тем, що є актуальними тут і зараз.

EdCamp Ukraine задіює подкасти у межах своєї освітньої діяльності. Згідно з інформацією на веб-сайті, організація регулярно публікує випуски на тему освіти із 2020 року. У цих записах беруть участь представники державних органів, визнані освітяни та педагоги [3]. Це демонструє вищий рівень подкастингу: тут він виступає не просто як популярний формат, а як

інструмент для фахової взаємодії. Варто також зазначити, що дані матеріали доступні на платформах YouTube та Mixcloud. Таким чином, освітній контент розповсюджується через звичні для користувачів канали, які не вимагають спеціальних зусиль для споживання.

Показовим прикладом є також подкаст від OECD під назвою Top Class. На їхній сторінці зазначено, що він присвячений питанням викладання, навчання та серйозним викликам, що постають перед світовими освітніми моделями [20]. В одному з епізодів обговорюється методологія працевлаштування, орієнтована на навички (skills-first). Автори аналізують, як змінюється рекрутингова політика у компаніях, і як люди вчаться демонструвати свої компетенції потенційним роботодавцям, що важливо, оскільки освітній подкаст тут перетинається із сферою ринку праці. Тобто він не лише надає знання, а й допомагає усвідомити зв'язок між здобутою освітою та професійним майбутнім [20].

Проект «PlanED» – подкаст від ПЕР UNESCO, що розкриває внутрішню роботу систем освіти. На сторінці цього подкасту зазначено, що ПЕР понад шість десятиліть займається розвитком освітньої сфери, а сам аудіопроєкт слугує засобом поширення знань про світове планування та адміністрування освіти. Якщо говорити просто, це не розважальний контент, а радше аналітичний формат, зосереджений на тому, яким чином освіта фактично організовується [15].

Подкаст фокусується на аналізі методів планування та управління освітою у різних країнах. Особлива увага приділяється складовим, необхідним для формування більш справедливих та стало розвинених освітніх структур. Це робить матеріал цінним для тих, хто цікавиться не лише процесом навчання як такого, а й політикою у сфері освіти, її управлінням та необхідними реформами. Таким чином, його змістове наповнення виходить за межі окремих питань, що стосуються шкіл чи університетів, і охоплює саму архітектуру освітньої системи.

З огляду на опис, зрозуміло, що випуски побудовані на діалозі з фахівцями ІІЕР UNESCO. В центрі уваги подкасту – актуальні виклики в сфері освітнього менеджменту, аналіз даних, практичний досвід експертів та пошук шляхів вирішення проблем. Такий підхід є важливим, оскільки він поєднує високу інформативність із глибокою експертизою. Формат не просто надає факти, а пояснює, як ці факти працюють у реальному освітньому ландшафті.

Вагома перевага даного подкасту полягає у його явній суспільній значущості. Він не лише інформує про освіту, а й пропонує шляхи її вдосконалення. Крім того, вагомим є міжнародний фокус подкасту. Це дає можливість проводити порівняння між різними підходами та бачити спільні виклики, з якими освіта стикається у різних куточках світу. Цей приклад є надзвичайно вдалим у царині освітніх подкастів. Він демонструє, що подкаст може бути не лише популярним медіа, а й ефективним інструментом для трансферу аналітики, накопиченого досвіду та знань. Саме тому «PlanED» можна вважати взірцем якісного освітнього подкасту, що функціонує на перетині медіа, навчальної сфери та публічної комунікації.

Отже, діяльність освітніх подкастів можна класифікувати за кількома рівнями. На першому – це легкий у доступі контент для самоосвіти. На другому – професійний простір для педагогів та експертів у сфері освіти. На третьому – платформа для дискусій навколо освітньої політики, розвитку компетенцій та соціальних трансформацій. Саме тому сьогодні освітній подкаст є не доповненням, а невід’ємною складовою сучасної медіа- та освітньої інфраструктури.

Висновки до розділу 1

Отже, подкасти є стабільною частиною медіасередовища та ефективним інструментом навчання, який поєднує доступність, зручність і освітню цінність. Аудиторія освітніх подкастів складається з різних груп слухачів, які прагнуть навчання, саморозвитку та зручного отримання знань у доступному форматі. Освітні подкасти функціонують як багаторівневий інструмент, що

поєднує самоосвіту, професійну комунікацію та обговорення глобальних освітніх процесів.

РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ СТВОРЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ МЕДІАПРОЄКТУ (СЕРІЯ ПОДКАСТІВ: «ШІ В НАВЧАННІ: ДОПОМАГАЄ ЧИ ЗАВАЖАЄ», «ЯК ПОЄДНУВАТИ НАВЧАННЯ, ПІДРОБІТОК І ЖИТТЯ», «ЩО РЕАЛЬНО ДАЄ УНІВЕРСИТЕТ, ОКРІМ ДИПЛОМА») ТА ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЯ

2.1. Концепція та актуальність медіапроєкту

Ідея створення серії подкастів «Студентський режим: ON» сперлася на автентичні потреби аудиторії серед молоді. На початковому етапі було проведено дослідження ринку освітніх подкастів. Результати показали, що такий спосіб споживання контенту є комфортним для студентства та ефективно інтегрується у цифровий простір. Слухати його зручно в будь-яку вільну хвилину, а сприйняття не вимагає значних зусиль чи попередньої підготовки. Отже, такий формат виявився цілком доречним для молодого покоління, адже він гармонійно поєднує легкість викладу з цінним наповненням.

Життєвість задуму виходить із того, що студенти щоденно розв'язують проблеми, які стосуються навчання, надмірного навантаження, поєднання роботи й освіти, визначення майбутньої кар'єри, пристосування до реалій вишу та впливу сучасних інновацій. Дані аспекти дійсно турбують молодь і є невід'ємною складовою їхнього буття. Проте, про такі речі не завжди говорять у простій, не обтяженій зайвим академізмом манері. Через це й виникла потреба розробити цикл подкастів, де складні для розуміння моменти пояснювалися б доступно та мали пряме відношення до реалій студентського життя.

На початковому етапі було створено десять можливих тем. Серед них були: «Як не згоріти на сесії», «Чому ми відкладаємо навчання на останній момент», «ШІ в навчанні: допомагає чи заважає», «Академічна доброчесність без складних слів», «Як поєднувати навчання, підробіток і життя», «Перший

курс: що найважче для студента», «Гуртожиток, оренда, дорога до пари: будні студента», «Як знайти себе в університеті й не загубитися», «Ментальне виснаження студентів: як його помітити» та «Що реально дає університет, окрім диплома». Дані теми були підбрані так, щоб вони звучали природно, а не штучно. У них є зв'язок із реальним студентським життям. Вони не потребують складних пояснень, але дають простір для глибокого розкриття.

Після цього було обрано три основні теми серії. Ними стали: *«III в навчанні: допомагає чи заважає»*, *«Як поєднувати навчання, підробіток і життя»*, *«Що реально дає університет, окрім диплома»*. Такий вибір не випадковий. Темі охоплюють три важливі площини студентського досвіду. Перша пов'язана з технологіями та навчальним процесом. Друга стосується щоденного балансу між обов'язками, роботою і відпочинком. Третя розкриває цінність вищої освіти ширше, ніж просто отримання диплома. Разом вони утворюють цілісну серію, яка показує студентське життя з різних боків.

Щойно обрано тематику, одразу ж почався збір потрібної літератури. Саме цей корпус матеріалів і став фундаментом для того, щоб наповнити подкасти змістом. Ретельна робота з джерелами дозволила будувати оповідь на конкретних даних, а не на абстрактних роздумах. Проте, паралельно головна ціль та концепція – не перетворити подкасти на суто наукові трактати. Навпаки, матеріал мусив зберегти динамічність, бути зрозумілим і комфортним для сприйняття на слух. З огляду на це, тексти створювалися без заплутаних синтаксичних конструкцій. У них свідомо підтримувався розмовний манер. Це сприяє кращому контакту з тими, хто слухає, і водночас запобігає інформаційному перевантаженню.

Особливої уваги заслуговує те, що ключовою ідеєю проєкту є створення аудіоматеріалів, які були б водночас надзвичайно простими та цікавими. Вони не мають звучати неприродньо. Їхнє завдання – не бути суто академічними працями. Надзвичайно важливо, щоб їхнє прослуховування не викликало жодних труднощів. Складні речі у подкастах пояснюються через життєві, зрозумілі приклади. Вони не «завалюють» слухача спеціалізованою лексикою.

Спілкування з аудиторією відбувається простою мовою. Це особливо значуще для молоді, для якої в пошані щирість, природність спілкування та реальна, практична користь.

Підсумовуючи, концепція, актуальність циклу подкастів, що має назву «Студентський режим: ON», являє собою своєчасний медіа-продукт, націлений саме на молоду аудиторію. Його концептуальна основа ґрунтується на реальних потребах студентства. Він успішно синтезує навчальний контент, сучасні формати подачі та надзвичайно легкий спосіб донесення інформації. Актуальність проєкту – у його здатності говорити про те, що дійсно турбує молодих людей. Його справжня цінність полягає в тому, що він робить це відверто, відкрито і без жодних непотрібних ускладнень.

2.2. Аудиторія, формат і платформи поширення

Цільове коло слухачів для випуску подкастів формується відповідно до тематики та формату цієї аудіосерії. Ядро аудиторії складають ті, хто здобуває вищу освіту. Це здебільшого юнаки та дівчата віком приблизно від сімнадцяти до двадцяти п'яти років. Вони опановують різні напрями й перебувають на різних етапах навчання. Їх усіх єднає спільний шлях навчання, адаптація до нового середовища та самостійний пошук своїх пріоритетів. Крім того, до спільноти долучаються випускники шкіл, які лише збираються вступати до університетів. Проєкт націлено на тих, хто прагне отримати доступні й чіткі роз'яснення заплутаних аспектів, пов'язаних із навчальним процесом, особистісним зростанням та буденністю студентського життя.

Насамперед, це слухачі-першокурсники. Вони лише ступили на університетську стежку. Для них надзвичайно актуальними є питання входження в новий ритм, подолання навчальних труднощів та ефективного управління власним графіком. Вони безперервно стикаються із новими вимогами системи. Їм необхідні зрозумілі інструкції та моральна підтримка. Саме тут подкасти стають у пригоді, сприяючи кращому орієнтуванню у

студентському просторі. Водночас вагомим сегментом є студенти, які вже навчаються на наступних курсах. Вони вже набули певного життєвого й освітнього багажу. Однак перед ними виринають інші дилеми. Йдеться про балансування між навчанням та працевлаштуванням, розвиток професійних навичок та підготовку плацдарму для майбутньої кар'єри. Також у фокусі їхньої уваги перебуває практична користь здобутої в університеті освіти. Завдяки подкастам слухачі зможуть розглянути ці питання з різних ракурсів та сформулювати власну, незалежну думку.

Окремо слід звернути увагу на тих студентів, котрі поєднують здобуття освіти з додатковим заробітком. Це досить велика когорта молоді. Їхній час суворо обмежений, і вони нерідко відчують значне перевантаження. Для даної групи критично важливими є питання врівноваження, відновлення сил та якісного тайм-менеджменту. Подкасти для них – ідеальний формат, адже аудіо можна сприймати дорогою кудись, під час роботи чи у хвилини дозвілля.

Іншою значною групою є ті, хто лише планує свій вступ (абітурієнти). Їхнє головне занепокоєння – як насправді виглядає студентське буття. Вони прагнуть до відвертої інформації, без будь-яких ілюзій. Подкасти здатні створити об'єктивну картину навчального процесу, допомагаючи їм належним чином підготуватися до майбутніх трансформацій.

До цього ж кола слухачів відноситься молодь, схильна до самовдосконалення. Проте їхні потреби подібні: їх хвилюють аспекти ефективності, процес навчання, технологічні інновації та досягнення особистого компромісу. Таким чином, даний проєкт охоплює ширше коло молоді, яка шукає корисні знання у зручній та легкодоступній формі.

Щодо просторового охоплення, то проєкт насамперед націлений на українську молодь. Йдеться про студентство, яке мешкає у великих міських осередках, зокрема в обласних центрах, а також у менших містах та селищах. Дещо більшу увагу приділено власне міському оточенню, де життя студентів відзначається вищою динамікою. Водночас, подкаст зберігає свою актуальність і для українців, що стали внутрішньо переміщеними особами.

Вона також пасує студентам, які опановують знання дистанційно. Завдяки мережевому формату межі слухацької бази не обмежені певною місцевістю – українські студенти, які перебувають поза межами Батьківщини.

З точки зору психологічного портрету, аудиторія вирізняється значним рівнем завантаженості. Молодь нерідко зіштовхується зі стресовим станом, виснаженням та відчуттям непевності. Слухачі прагнуть знайти прості розв’язання на суто практичні теми. Приміром, як досягти ефективності у навчанні, як урівноважити заняття та підробіток, або ж як не втратити налаштованість на діяльність. Вони надають перевагу щирості викладу та зрозумілій мові. Складні терміни та надто академічний стиль сприймаються ними негативно. Саме тому структура подкастів побудована на засадах простоти й відкритості.

Ключовою ознакою є особливості споживання медіаконтенту. Це покоління, що народилося в цифрову еру, активно використовує мобільні пристрої, соціальні мережі та різноманітні веб-платформи. Така аудиторія віддає перевагу контенту, що подається лаконічно та конкретно. Увага швидко втрачається, коли спосіб подачі стає заплутаним. Через це аудіоформат подкастів є дієвим, адже він дозволяє засвоювати відомості у зручному режимі без надмірного навантаження.

Окремою рисою є бажання молоді бути самостійною. Переважна більшість у такому віці знаходиться на етапі формування власного «я». Вони ухвалюють перші значущі рішення щодо освіти, працевлаштування та стилю життя. Відповідно, їх цікавить контент, що допомагає їм орієнтуватися у різних процесах без жодного тиску. Подкасти задовольняють потребу, подаючи інформацію прямолінійно і без нав’язування поглядів.

Таким чином, ключова аудиторія проєкту – студенти й молодь на етапі здобуття освіти або ті, хто планує це робити (табл. 2.1-2.2).

Сегмент аудиторії	Вік	Характеристика	Потреби
-------------------	-----	----------------	---------

Студенти (основна аудиторія)	17–25 років	Навчаються у ЗВО, різні спеціальності	Пояснення тем про навчання, розвиток, студентське життя
Студенти 1 курсу	17–19 років	Етап адаптації до університету	Підтримка, організація часу, розуміння вимог
Студенти старших курсів	20–25 років	Мають досвід навчання	Баланс навчання і роботи, кар'єра, розвиток
Старшокласники	16–17 років	Планують вступ до університету	Розуміння студентського життя, підготовка до навчання

Таблиця 2.1 – Цільова аудиторія подкасту «Студентський режим: ON»

Критерій	Характеристика
Інтерес	Освіта, саморозвиток, студентське життя
Формат	Простий, зрозумілий контент
Потреба	Пояснення складних тем доступною мовою

Таблиця 2.2 – Загальні характеристики аудиторії

Вони шукають легких відповідей на складні життєві питання. Для них важливі відкритість, доступність та реальна корисність матеріалу. Проєкт враховує як демографічні, так і просторові, та психологічні відмінності цієї групи. Його мета – створити простий і зрозумілий медіапродукт, що належним чином відповідає актуальним потребам сучасного студентства.

Медійний продукт під назвою «Студентський режим: ON» виконаний у формі аудіоподкасту. Це означає, що первинним засобом донесення інформації є саме звук. Конструкція подкасту базується на розмовній манері викладення. Тут застосовується проста лексика, уникаючи надто заплутаних термінів. Завдяки такому підходу зміст стає зрозумілим для різноманітного студентського загалу. Важливою ознакою цього формату є його гнучкість. Слухачі мають можливість прослухати випуски повністю або лише окремі частини. Також не забороняється повертатися до прослуховування епізодів повторно, що сприяє кращому запам'ятовуванню матеріалу. Аудіоформат допомагає зосередитися на суті, оскільки немає жодних візуальних елементів, що могли б відволікти.

Розповсюдження подкасту організовано через кілька цифрових майданчиків. Головним ресурсом виступає Spotify for Creators. Другою ареною для розміщення є YouTube. Крім того, задіюється платформа Telegram. Як допоміжні платформи використовуються SoundCloud та Podbean.

Резюмуючи, обраний метод поширення робить подкаст доступним для великої кількості людей. Він відповідає сучасним медіа-звичкам молоді та забезпечує постійну присутність проєкту в різноманітному медіа-середовищі.

2.3. Практична реалізація медіапроєкту

Практична реалізація медіа-задуму оформлено у вигляді аудіопередачі (подкасту). Дана серія складається із трьох частин, об'єднаних спільною тематикою. Тут варто виділити сучасні освітні процеси та соціальні виклики, з якими стикається молодь щодня. Подкаст позиціонується як освітньо-аналітичний матеріал, де цільова група – це переважно молодь, зокрема ті, хто вже навчається у ВНЗ або готується до вступу. Головна мета проєкту – донести складні концепції до слухача у максимально доступній формі через аудіоканал.

Поширення аудіоряду налагоджене на низці онлайн-майданчиків. До них належать Spotify for Creators, YouTube, месенджер Telegram, SoundCloud та Podbean. Такий вибір платформ гарантує охоплення ширшої аудиторії. Крім того, це дає можливість споживати контент у різних форматах і незалежно від пристрою. Аудіоподкаст однаково зручний для прослуховування як на мобільних гаджетах, так і на стаціонарних комп'ютерах.

Робота, пов'язана зі створенням проєкту, була структурована по етапах. Початковий етап – це розробка текстів. Для кожного випуску був заготовлений повноцінний сценарій. Його структура побудована як монолог, що містить елементи роз'яснення та аналізу. Мова витримана у простому, наближеному до розмовної, стилі.

Наступним кроком був запис голосу. Акустичні роботи проводилися у студійних умовах. Максимальна увага приділялася чіткості вимови та стабільності аудіосигналу. Після фіксації матеріалу відбувався відбір найкращих фрагментів. Неуспішні записи та зайві паузи вилучалися.

Третій етап передбачав звукове оформлення. Для створення необхідного настрою була інтегрована фонова музика. Це інструментальні композиції, які мають ліцензію на вільне використання (royalty-free). Для кожного епізоду підібрано унікальні музичні треки. Музичний фон подається на низькій гучності, щоб не заважати основному голосу. Також застосовувалася технічна зацикленість аудіо для узгодження з хронометражем епізодів. У різних випусках застосовано окремі треки: «Anhedonia – David Robson», «Dreaming In Solitude – David Robson», «Black Rosary Beads – David Robson». Музичні фрагменти зациклено відповідно до тривалості епізодів. Гучність музики знижена, щоб вона не перекривала голос диктора.

Четвертий етап – фінальна обробка звуку (постпродакшн). Редагування та мікшування виконувалися за допомогою програми CapCut. На цій стадії проводилося вирівнювання рівня гучності, усунення артефактів (шумів) та остаточне доопрацювання аудіо. Тут же формувався готовий аудіофайл для кожного окремого випуску.

Окремо була розроблена візуальна складова для промоції проєкту. Для оформлення обкладинки подкасту обрано зображення, частково згенероване за допомогою штучного інтелекту. Після генерації його було доопрацьовано вручну. Це дозволило ідеально узгодити візуальний стиль з загальною концепцією.

Кожен епізод має чітку внутрішню логіку. Перший епізод сфокусований на темі застосування ІІІ в освіті, його загальна тривалість складає 13 хвилин і 1 секунда. Другий розкриває проблему балансування між навчанням, професійною діяльністю та особистим життям, тривалість – 12 хвилин 12 секунд. Третій зосереджений на тому, яку роль університет відіграє поза рамками видачі диплома, і триває 11 хвилин 39 секунд.

Усі частини містять вступну частину, основний розвиток думки та підсумки. Це забезпечує послідовну подачу інформації. Також використані елементи розповідного стилю, що сприяє кращому утриманню уваги слухача.

Місце створення проєкту – місто Київ. Основні виробничі роботи проводилися у студійних умовах для запису та вдома для монтажу. Таке поєднання умов дало змогу досягти достатньої якості звуку.

Таким чином, практична реалізація проєкту є комбінацією сценарної роботи, звукозапису, монтажу, музичного супроводу та цифрового поширення. Подкаст створено як цілісний інформаційний продукт, пристосований і до сучасних цифрових реалій, і до потреб цільової аудиторії.

Висновки до розділу 2

Отже, концепція та актуальність медіапроєкту полягає у створенні подкасту «Студентський режим: ON», який відповідає реальним потребам студентів і подає складні теми у простій та доступній формі. Цільова аудиторія проєкту – це студенти та молодь 17–25 років, а також абітурієнти, для яких важливі зрозумілий формат і практична користь контенту, що поширюється через цифрові платформи. Практична реалізація проєкту полягає у створенні трьох подкастів із поетапною роботою над сценарієм, записом, монтажем і звуковим оформленням та подальшим розміщенням на онлайн-майданчиках.

РОЗДІЛ 3. АПРОБАЦІЯ МЕДІАПРОЄКТУ

3.1. Результати опитування респондентів щодо серії подкастів

З метою з'ясування поглядів молодіжної групи на цикл навчальних подкастів під назвою «Студентський режим: ON» було організовано опитування. Першочерговим завданням було встановлення ступеня уваги слухачів, ясності викладеного матеріалу, відповідності формату та дієвості розповсюдження подкастів у різних цифрових середовищах. Завдяки цьому дослідженню вдалося проаналізувати не лише змістове наповнення циклу, але й те, наскільки він відповідає потребам сьогоденної аудиторії.

Для проведення аналізу розроблено певний набір запитань. Вони стосувалися демографічних даних учасників: віку, статі та їхнього поточного статусу. Також було уточнено, через яку саме платформу респонденти слухали подкаст. Окремо з'ясовувалося, чи було прослухано увесь цикл, що складався з трьох частин. Додатково анкета містила питання щодо привабливості тематики, її релевантності для молодого покоління, легкості сприйняття інформації, зручності хронометражу випусків та намірів рекомендувати цей цикл іншим особам.

Щодо вікової категорії, вибірка виявилася досить різноманітною. Найчисельнішу групу становили особи, яким виповнилося понад 35 років – їх нараховувалося дев'ятеро, що складає 30%. Наступним за чисельністю був контингент 23+ років – семеро осіб, потім групи 17-18 років – шестеро, а також вікові категорії 19-20 та 21–22 роки, кожна з яких включала по чотири респонденти. Це дає підстави стверджувати, що даний подкаст зацікавив не виключно студентство, а привернув увагу ширших кіл слухачів. За гендерною ознакою домінували представниці слабкої статі. Їх було дев'ятнадцять, або 63,3% від загальної кількості. Чоловіків же зафіксовано одинадцять, що становить 36,7%.

За родом занять найбільше виявилося тих, хто вже працевлаштований. Таких респондентів було вісімнадцять, тобто 60%. Сім осіб ідентифікували себе як студенти, а п'ятеро – як учні. Це слугує важливим сигналом, що тематика подкасту резонує не лише серед тих, хто здобуває освіту, але й серед молоді, яка вже поєднує навчальний процес із трудовою діяльністю.

Якщо говорити про платформи для прослуховування, розподіл відповідей був досить збалансований. Найактивніше подкаст слухали у месенджері Telegram – про це повідомили вісім осіб. На платформі Spotify for Creators зупинилися семеро респондентів. По п'ять осіб обрали такі ресурси, як YouTube, SoundCloud та Podbean. Цей факт підтверджує доцільність застосування мультиплатформного підходу до дистрибуції. Слухацька база користується різноманітними каналами, тому присутність проекту на кількох майданчиках значно розширює його охоплення.

Знаковим показником виступила залученість: двадцять чотири респонденти, а це 80%, зазначили, що прослухали увесь трилогічний цикл подкастів повністю. Ще п'ятеро опитаних прослухали його лише частково, і лише одна особа відповіла, що не прослуховувала. Це свідчить про високий ступінь утримання уваги слухачів. Таким чином, серія спромоглася утримати інтерес переважної більшості аудиторії до фінальної точки.

Оцінка контентної складової також була на висоті. Середній бал, виставлений за цікавість тем, склав 4,57 з п'яти можливих. Ідентичний показник був зафіксований і щодо показника актуальності тем. Це вказує на те, що поданий матеріал не лише привернув увагу, а й відповідав на реальні потреби аудиторії. Контент сприймався як своєчасний та практично корисний.

Ясність викладу також отримала схвальні відгуки. Середній показник тут сягнув 4,53 із 5. Значна частина респондентів віддала найвищу можливу оцінку. Це доводить, що обраний стиль подачі, позбавлений надмірної термінологічної складності, виявився цілком вдалим, і подкасти були легко засвоєні аудиторією.

Щодо хронометражу випусків, більшість опитаних визнала його прийнятним. Про таку думку заявили двадцять вісім осіб, що дорівнює 93,3%. Лише двоє учасників не змогли дати однозначної відповіді. Прикметно, що жоден респондент не висловив незадоволення тривалістю. Це, своєю чергою, підтверджує, що формат тривалістю близько 11-13 хвилин є оптимальним для цільової слухацької групи.

Щодо готовності радити цю серію іншим, інформація у наданому уривку є неповністю репрезентативною. Однак загальна динаміка анкетування пропонує схилитися до позитивного сприйняття проєкту.

Підсумовуючи, результати опитування засвідчують значну релевантність даної серії подкастів, її доступність для розуміння та зручний хронометраж. Найвище слухачі оцінили привабливість і своєчасність тематики, а також комфортну тривалість. Це дає підстави стверджувати, що проєкт повністю відповідає очікуванням слухачів і має потенціал стати дієвим медіапродуктом для молодіжної когорти.

3.2. Рекомендації щодо вдосконалення серії подкастів та реалізації медіапроєкту

На підставі даних, отриманих у ході анкетування, можна сформулювати низку порад щодо вдосконалення аудіоподкасту «Студентський режим: ON», задля посилення дієвості медіамайданчика в цілому.

Перш за все, варто зберегти вже обрану структуру подкасту. Значна частина респондентів схвально оцінила тривалість епізодів. Це свідчить про те, що хронометраж є вдалим і не вимагає значних коригувань. Водночас, варто підтримувати високу динаміку викладу. Можна було б додати більше стислих прикладів або реальних життєвих сценаріїв, що сприяло б утриманню уваги слухача протягом усього прослуховування.

По-друге, необхідно й надалі послуговуватися простою та доступною лексикою. Високі бали за зрозумілість інформації підтверджують

ефективність обраного стилю подкастів. Проте, є сенс ще більше персоналізувати матеріал для різних категорій слухачів. Наприклад, можна включати невеликі роз'яснення складних термінів або оперувати більшою кількістю ілюстрацій із буденного студентського життя.

По-третє, актуальним є розширення тематичного спектру подкастів. Респонденти високо оцінили актуальність обраних тем, що підтверджує правильність обраного вектору. У майбутньому слід розглянути нові напрямки. Приміром, це може бути психічне здоров'я студентів, досвід навчання за межами країни, розвиток цифрових умінь чи формування особистого бренду. Це дасть змогу підтримувати інтерес існуючої аудиторії та залучати нових слухачів.

По-четверте, варто активніше задіювати різні канали дистрибуції. Опитування виявило, що слухачі користуються різноманітними платформами. Особливо виділяється месенджер Telegram. Тому необхідно посилювати роботу саме на цьому ресурсі. Наприклад, розміщувати анонси, короткі витяги ключових думок чи додаткові матеріали до випусків. Також можна залучати YouTube для публікації відеOVERSІЙ або графічних супровідних матеріалів.

По-п'яте, доцільно посилити механізми комунікації зі слухачами. Дані опитування засвідчили значний рівень зацікавленості. Це слугує міцною основою для отримання зворотного зв'язку. Можливо додати міні-опитування після кожного епізоду, ставити питання безпосередньо слухачам або запровадити інтерактивні секції. Наприклад, відповіді на коментарі чи публікацію студентських історій. Це зробить аудіоПрограму більш «живою» та наближеною до потреб слухачів.

По-шосте, слід подумати про залучення запрошених гостей. Це можуть бути як студенти, так і викладачі чи молоді професіонали. Такий підхід збагатить подачу матеріалу та принесе нові погляди. Крім того, це підвищить рівень довіри до контенту.

По-сьоме, необхідно зосередитися на популяризації медіапродукту. Незважаючи на позитивні відгуки, охоплення ще можна збільшити. Для цього

варто використовувати активності в соціальних мережах, короткі відеоформати та партнерства з іншими освітніми проектами. Це допоможе привернути увагу нової слухацької бази.

Таким чином, результати анкетування підтверджують, що серія подкастів вже має надійний фундамент. Вона є цікавою, релевантною та зрозумілою для слухача. Запропоновані настанови спрямовані не на радикальні зміни, а на поступове поліпшення. Їхнє впровадження дасть змогу підвищити якість наповнення, розширити аудиторію та досягти більшої ефективності медіапроекту у довгостроковій перспективі.

Висновки до розділу 3

Отже, результати опитування показали високий рівень зацікавленості аудиторії, позитивну оцінку тем, зрозумілість подачі та оптимальну тривалість подкастів. Рекомендації спрямовані на поступове вдосконалення проекту через збереження структури, простого стилю викладу, розширення тематики, активніше використання платформ і розвиток взаємодії зі слухачами.

ВИСНОВКИ

Ринок освітніх подкастів є стабільною частиною сучасного медіапростору. Подкасти поєднують зручність і доступність інформації. Вони швидко поширюють знання та створюють ефект живого спілкування. Молодь активно обирає цифрові формати. Освітні організації використовують подкасти для навчання. Вони допомагають пояснювати складні теми простими словами. Платформи, такі як Spotify, розширюють відеоформати. Це показує розвиток індустрії. Подкасти мають різні жанри, але найчастіше це монолог, діалог та інтерв'ю. Ринок демонструє зростання аудиторії та платформ. Освітні подкасти ефективні для навчання і дистанційної освіти. Вони підтримують гнучке навчання і доступність знань.

Аудиторія освітніх подкастів є різною за віком і статусом. Основу складають студенти та школярі. Вони використовують подкасти для навчання і швидкого засвоєння інформації. Викладачі застосовують їх для професійного розвитку. Широка аудиторія слухає подкасти для самоосвіти. Молодь цінує зручність і простоту подачі. Важливою є практична користь контенту. Слухачі мають критичне мислення і порівнюють різні погляди. Основні канали споживання – мобільні застосунки та стрімінгові платформи. Подкасти доступні в будь-який час і в різних ситуаціях. Вони відповідають потребам сучасної цифрової аудиторії.

Конкурентне середовище освітніх подкастів є різноманітним. Подкасти виконують освітню і аналітичну функції. Вони охоплюють теми від шкільної освіти до політики освіти. Різні платформи пропонують власні формати контенту. Частина подкастів орієнтована на педагогів, частина – на широку аудиторію. Важливу роль відіграє поєднання освіти і практичних знань. Подкасти також пов'язані з ринком праці і технологіями. Формати включають діалоги з експертами та аналітичні випуски. Освітній подкаст може бути інструментом самоосвіти і професійного розвитку. Ринок є фрагментованим,

але стабільним. Його розвиток пов'язаний із цифровими платформами та новими форматами подачі інформації.

Концепція подкасту «Студентський режим: ON» базується на потребах молоді та результатах дослідження освітніх подкастів. Ідея виникла через запит на просте пояснення студентських проблем без академічного стилю. Було сформовано десять тем, з яких обрано три ключові, що охоплюють навчання, роботу та цінність університету. Проєкт створює доступний аудіоконтент із простою мовою та прикладами з реального життя. Його актуальність полягає у відповідності до потреб студентів і здатності пояснювати складні речі простими словами.

Цільова аудиторія подкасту – студенти 17-25 років та абітурієнти, які потребують зрозумілої інформації про навчання і студентське життя. Окремо виділяються першокурсники, старші студенти та ті, хто поєднує навчання з роботою. Також враховано абітурієнтів і молодь, що прагне саморозвитку. Формат подкасту є аудіальним і побудований на простій розмовній мові. Поширення здійснюється через Spotify for Creators, YouTube, Telegram, SoundCloud і Podbean. Такий підхід забезпечує широке охоплення та доступність контенту.

Практична реалізація проєкту містить створення трьох епізодів подкасту на тему сучасних освітніх викликів. Робота виконувалась поетапно: написання сценаріїв, запис голосу, монтаж та звукове оформлення. Використовувалися студійні умови та програма CapCut для обробки аудіо. Додано фонову музику та виконано фінальне редагування. Кожен випуск має чітку структуру і тривалість від 11 до 13 хвилин. Готовий продукт розміщено на цифрових платформах для доступу аудиторії.

Опитування показало, що серія подкастів «Студентський режим: ON» має позитивне сприйняття аудиторії. Участь у ньому взяли респонденти різного віку, але найбільше було тих, хто вже працює або поєднує роботу з навчанням. Найвищі оцінки отримали цікавість і актуальність тем, а також зрозумілість подачі. Більшість слухачів прослухали серію повністю. Також

більшість оцінила тривалість випусків як комфортну. Це підтверджує, що подкасти відповідають запитам аудиторії та мають практичну цінність.

Рекомендації щодо вдосконалення подкасту ґрунтуються на позитивних результатах опитування. Насамперед варто зберегти структуру, просту мову і комфортну тривалість випусків. Також доцільно додавати більше життєвих прикладів і роз'яснень складних термінів. Перспективним є розширення тематики, зокрема через нові питання, пов'язані зі студентським життям. Важливо активніше використовувати Telegram, YouTube та інші платформи. Корисним буде і посилення зворотного зв'язку зі слухачами. Це дасть змогу зробити проєкт більш живим, зручним і помітним.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Гаврилюк І. Подкасти в системі українських інтернет-медіа // Образ. 2022. № 1 (38). С. 72–79.
2. Горон Д. «Інтерньюз-Україна» презентував дослідження «Українські медіа: споживання новин і довіра у 2025 році». detector.media. URL: <https://detector.media/infospace/article/244362/2025-09-23-internyuz-ukraina-prezentuvav-doslidzhennya-ukrainski-media-spozhyvannya-novyn-i-dovira-u-2025-rotsi/> (дата звернення: 15.04.2026).
3. Подкасти. EdCamp Ukraine - Ми об'єднуємо освітян і допомагаємо їм зростати. URL: <https://www.edcamp.ua/podkasty/> (дата звернення: 15.04.2026).
4. 250,000 Video Podcasts and Counting: Creators and Audiences Are Embracing Video Content on Spotify. Spotify. URL: <https://newsroom.spotify.com/2024-06-28/250000-video-podcasts-and-counting-creators-and-audiences-are-embracing-video-content-on-spotify/> (date of access: 15.04.2026).
5. A review of podcasting in higher education: Its influence on the traditional lecture // Australasian Journal of Educational Technology. 2009. Vol. 25, No. 3. P. 309–321.
6. Acast's Hot 25 for 2025. Podcast Advertising | Buy Podcast Ads With Acast. URL: <https://advertise.acast.com/news-and-insights/acasts-hot-25-for-2025> (date of access: 15.04.2026).
7. Baker R., Harrison J., Thornton B., Yates R. Podcasting in higher education: Does it make a difference? // American Journal of Business Education. 2010. Vol. 3, No. 6. P. 7–10.
8. Diphoorn T., McGonigle Leyh B. Travelling in the classroom: Podcasting as an active-learning tool for interdisciplinarity // Journal of Interdisciplinary Studies in Education. 2023. Vol. 12, Issue S1. P. 29–49.

9. Education at a Glance 2025. OECD. URL: https://www.oecd.org/en/publications/education-at-a-glance-2025_1c0d9c79-en.html (date of access: 15.04.2026).
10. Educational planning podcasts. Unesco. URL: <https://www.unesco.org/sdg4education2030/en/knowledge-hub/educational-planning-podcasts> (date of access: 15.04.2026).
11. How Americans use and engage with podcasts. Pew Research Center. URL: <https://www.pewresearch.org/journalism/2023/04/18/how-americans-use-and-engage-with-podcasts/> (date of access: 15.04.2026).
12. Koppelman H. Using podcasts in distance education // Proceedings of the International Conference e-Learning 2013. 2013. P. 303–310.
13. Morales-Urrutia D., Yépez-Villacis R., Mantilla-Falcón L. M. Frontiers | Educational podcasts and student engagement in Ecuadorian higher education: an SEM-based evaluation of the technology acceptance model. Frontiers. URL: https://www.frontiersin.org/journals/education/articles/10.3389/feduc.2025.1744459/full?utm_source=twitter&utm_medium=social&utm_content=&utm_campaign=imp_impaut-05-24_feduc_en_n--ww (date of access: 15.04.2026).
14. NV Подкасти. Podcasts.nv.ua. URL: <https://podcasts.nv.ua/themes/obrazovanie.html> (дата звернення: 15.04.2026).
15. PlanED: The IIEP podcast that takes you behind the scenes of education systems. Unesco. URL: <https://www.iiep.unesco.org/en/planed-podcast> (date of access: 15.04.2026).
16. Podcast | Transition from K-12 to higher education: How is AI different across educational contexts?. Unesco. URL: <https://www.iesalc.unesco.org/en/articles/podcast-transition-k-12-higher-education-how-ai-different-across-educational-contexts> (date of access: 15.04.2026).

17. Podcast use among different age groups. Pew Research Center. URL: <https://www.pewresearch.org/journalism/2023/04/18/podcast-use-among-different-age-groups/> (date of access: 15.04.2026).
18. Podcasts and News Fact Sheet. Pew Research Center. URL: <https://www.pewresearch.org/journalism/fact-sheet/podcasts-and-news-fact-sheet/> (date of access: 15.04.2026).
19. The changing landscape for news podcasts across countries. Reuters Institute for the Study of Journalism. URL: <https://reutersinstitute.politics.ox.ac.uk/digital-news-report/2025/changing-landscape-news-podcasts-across-countries> (date of access: 15.04.2026).
20. Top Class - The OECD Education Podcast. OECD. URL: <https://www.oecd.org/en/blogs/2024/08/top-class-the-oecd-education-podcast.html> (date of access: 15.04.2026).
21. Top Podcast Publishers & Networks - Podtrac. Podtrac. URL: <https://analytics.podtrac.com/global-ranking> (date of access: 15.04.2026).

ДОДАТКИ

Додаток А

Сценарій та текст подкастів

ІІІ В НАВЧАННІ: ДОПОМАГАЄ ЧИ ЗАВАЖАЄ

Вітаю, шановні слухачі та слухачки. Це аудіоподкаст, підготовлений у межах магістерського дослідження на факультеті журналістики. Сьогодні ми звернемося до теми, яка викликає чимало суперечок у сучасному освітньому середовищі – ролі штучного інтелекту в навчанні. Без зайвої паніки, але з усією академічною відповідальністю спробуймо розібратися, чи є штучний інтелект нашим помічником, чи, навпаки, він створює перешкоди

Сьогодні про штучний інтелект говорять усюди: у новинах, у соцмережах, в університетах і навіть у шкільних чатах. Ще кілька років тому це звучало як щось дуже далеке, а тепер AI вже став частиною звичайного навчання. І тут виникає цілком логічне питання: він справді допомагає, чи все ж таки заважає? Саме про це й варто говорити без паніки, але й без зайвого захоплення. Бо AI – це не магія і не ворог. Це інструмент, який може або полегшити навчання, або створити нові проблеми, якщо користуватися ним бездумно. UNESCO наголошує, що AI може допомогти освіті вирішувати важливі проблеми, але технологічний розвиток і регуляція рухаються нерівномірно, тому школам і університетам доводиться швидко адаптуватися [7].

Якщо подивитися на це простіше, то AI вже не є чимось «майбутнім». Він уже тут. І не тільки для дорослих чи IT-спеціалістів, а й для школярів та студентів. UNESCO прямо говорить, що освіта має готувати учнів до ролі відповідальних користувачів і навіть співтворців AI, а не просто спостерігачів. У їхньому framework для студентів закладено 12 компетентностей у 4 напрямках: людоцентричне мислення, етика AI, техніки та застосування AI, а також дизайн AI-систем [6]. Це важливо, бо якщо AI вже впливає на навчання,

значить, треба вчити не лише «як ним користуватися», а й «як мислити поруч із ним». UNESCO також підкреслює, що AI в освіті слід розглядати крізь призму інклюзії, рівності та людського підходу [7].

Цікаво, що молодь уже давно не просто чула про AI, а реально ним користується. За даними Common Sense Media, 70% підлітків віком 13–18 років уже використовували щонайменше один інструмент generative AI, а серед найпопулярніших – чатботи та AI-пошук. До того ж 44% підлітків вважають, що AI матиме позитивний вплив на їхнє навчання, тоді як 25% очікують негативного ефекту. Ще один важливий момент: лише 21% сказали, що поява AI змінила, які навички вони хочуть розвивати, 17% – що змінила їхній освітній шлях, а 19% – що вплинула на майбутню професію. Тобто AI вже поруч, але не всім він однаково змінює життя. Для більшості це поки що інструмент, а не переломний момент [3].

Але тут є одна дуже важлива деталь: те, як саме молодь сприймає AI, сильно залежить від того, чи говорять про нього в класі чи просто між собою. У Common Sense Media є дуже показовий висновок: підлітки та студенти, які мали обговорення або уроки про generative AI, частіше мають більш зважений погляд на нього. Наприклад, 56% з них вважають, що AI матиме позитивний вплив на навчання, тоді як серед тих, хто не мав таких розмов, показник нижчий – 37%. Так само 84% учнів та студентів із досвідом обговорення AI вважають, що він може допомогти з ідеями для проєктів, і 71% бачать у ньому можливість персоналізувати навчання [3]. Це показує просту річ: коли AI замовчують, він стає страшнішим. А коли його обговорюють нормально і спокійно, з'являється більше розуміння, а не лише міфи.

Ще один сильний аргумент на користь AI – це персоналізація навчання. І ось тут уже видно його практичну користь. У College of Education at Illinois пишуть, що AI може підлаштовувати матеріал під потреби конкретного учня та студента, давати швидкий зворотний зв'язок, створювати або доповнювати навчальний контент, робити уроки та лекції доступнішими з особливими освітніми потребами та допомагати з поясненням складних тем [2]. Якщо

сказати простіше, AI може бути таким собі «навчальним помічником», який не замінює викладача, але допомагає пройти складне місце ще раз, у своєму темпі. Це особливо корисно тим, кому важко ставити запитання на парі або хто хоче повторити матеріал без сорому і поспіху.

У схожому ключі пише й Harrow International School Hong Kong. Там наголошують, що AI може забезпечувати індивідуальні траєкторії навчання, адаптувати темп і стиль подачі матеріалу, давати таргетований фідбек і навіть знімати частину рутинного навантаження з викладача [5]. А це вже означає не просто «менше роботи», а більше часу на живу взаємодію. Бо коли викладач не витрачає весь день на перевірку однотипних завдань чи технічну рутину, у нього залишається більше ресурсу на пояснення, підтримку, розмову зі студентами. Тобто в найкращому сценарії AI не віддаляє людину від освіти, а навпаки – звільняє місце для більш людського, простого та цікавого навчання [5].

Але, звісно, у AI є й інший бік. І він не менш важливий. Один із головних ризиків – це академічна недобросовісність. Illinois прямо пише про страхи щодо списування, а також про те, що AI може використовуватися для виконання завдань замість студента [2]. Common Sense Media показує, що 87% підлітків та студентів, які обговорювали AI, погоджуються, що він може бути використаний для шахрайства в школі чи університеті, і 76% хвилюються, що через нього можуть передавати особисту інформацію [3]. Це вже не дрібниці. Якщо студент просто вставляє в AI тему і копіює все без перевірки, він не навчається, а імітує навчання. У такому випадку технологія не допомагає, а підміняє сам процес мислення [3].

Ще одна проблема – це упередженість і помилки. Harrow наголошує, що алгоритми можуть відтворювати bias, якщо їх навчали на неякісних або нерівних даних [5]. Illinois також звертає увагу на помилкові спрацювання AI-детекторів, через які можуть постраждати студенти, особливо ті, для кого англійська не є рідною мовою [2]. І це дуже серйозно, бо в освіті помилка системи може легко перетворитися на несправедливе звинувачення. До цього

ще додається ризик зниження людського спілкування: якщо AI занадто багато бере на себе, учень починає менше говорити з учителем, менше взаємодіяти з іншими, а це вже впливає не тільки на знання, а й на соціальні навички [2; 5]. Тут важливо не впасти в крайність: AI має доповнювати освіту, а не робити її холодною й механічною.

Окрема тема – це критичне мислення. І тут теж не все однозначно. З одного боку, AI може допомагати студенту швидше розібратися в темі, повторити матеріал, знайти приклади і навіть краще зрозуміти складне. Osvitoria пише, що чатботи та інші AI-інструменти можуть бути особливо корисні старшокласникам і студентам коледжів та університетів, бо вони допомагають краще розуміти й запам'ятовувати матеріал [11]. Але, з іншого боку, якщо повністю покладатися на AI, є ризик перестати аналізувати самому. Harrow прямо попереджає, що надмірна залежність від AI може зробити учня пасивним і послабити здатність мислити самостійно [5]. Тобто проблема не в самій технології, а в тому, як саме її використовують. AI не повинен бути «мозком замість тебе». Він має бути помічником, а не заміною власного мислення [5; 11].

Саме тому дуже важливо, щоб школи і університети не робили вигляд, ніби AI не існує. UNESCO говорить, що для освіти потрібен людоцентричний підхід, а також чіткі політики, які допомагають і учням, і вчителям розуміти і можливості, і ризики технології [7]. MediaSapiens також нагадує, що ЮНЕСКО радить урядам включати навчання AI до програм для шкіл, професійної та вищої освіти, а постачальників AI-інструментів – відповідально ставитися до етики, інтелектуальної власності та боротьби з дезінформацією [9]. І це дуже логічно. Бо якщо ми хочемо, щоб молодь користувалася AI розумно, то спочатку треба дати їй правила гри, а не просто кинути в інструмент і сказати: «Розбирайся сама/сам».

Ще одна цікава річ, яку показують дослідження, – це різниця в сприйнятті AI між різними групами молоді та батьків. Common Sense Media пише, що Black і Latino youth частіше, ніж White youth, бачать позитивний

вплив AI на навчання. Наприклад, 55% Black youth і 50% Latino youth вважають, що AI матиме позитивний вплив на навчання в школі, тоді як серед White youth таких 38% [3]. При цьому White і Latino youth частіше, ніж Black youth, хвилюються, що AI може використовуватися для списування або булінгу [3]. У батьків теж є різні погляди: батьки Black teens частіше вірять, що AI може зменшити освітню нерівність [3]. Це хороший приклад того, що AI – не просто технічна тема, а ще й соціальна. Те, як ми на нього дивимося, залежить від досвіду, середовища і довіри до освіти загалом [3].

Окремо варто сказати про те, що AI уже використовується не лише вдома чи для домашки, а й у самій системі освіти. OECD показує, що в італійському опитуванні 87% учнів та студентів і 69% викладачів повідомили про використання AI-інструментів. При цьому AI здебільшого використовували для особистих цілей, пошуку в інтернеті чи створення медіаконтенту, а чверть студентів сказала, що використовувала AI для навчання разом з викладачами [4]. У тому ж звіті підкреслюється, що учні й студенти зазвичай використовують AI вдома і для домашніх завдань, а викладачі – переважно для планування занять і підготовки навчальних матеріалів [4]. Тобто AI уже став частиною повсякденної практики, але поки що не всюди і не однаково. Це ще не «нова норма» для всіх, але вже точно не виняток [4].

Що з цього всього випливає? Мабуть, найчесніша відповідь така: AI в освіті одночасно і допомагає, і заважає. Він допомагає, коли робить навчання доступнішим, швидшим, гнучкішим і більш персоналізованим. Він заважає, коли підміняє власне мислення, створює ризик списування, помилок, упередженості або віддаляє людей одне від одного [2; 5; 7]. Саме тому найкраща позиція – не «за» або «проти», а «з розумом». AI не варто боятися, але й не варто романтизувати. Його треба вивчати, перевіряти, обговорювати і вводити в навчання так, щоб він не руйнував освіту, а підсилював її. І, мабуть, головна думка тут дуже проста: хороша освіта – це не там, де AI все робить

замість людини, а там, де людина вміє користуватися АІ без втрати власного мислення [6; 7; 11].

Отже, підсумовуючи, можемо стверджувати: ключ до ефективного використання штучного інтелекту в освіті це не сам технологічний інструмент, а усвідомлене, критичне та етичне ставлення до нього. Дякую за увагу. Сподіваюся, цей випуск став для вас корисним і допоможе у вашій подальшій академічній та професійній роботі.

Джерела:

1. AI in Schools: Pros and Cons. College of Education. URL: <https://education.illinois.edu/about/news-events/news/article/2024/10/24/ai-in-schools--pros-and-cons> (date of access: 04.04.2026).
2. Common Sense Media. The dawn of the AI era: Teens, parents, and generative AI. URL: https://www.common sense media.org/sites/default/files/research/report/2024-the-dawn-of-the-ai-era_final-release-for-web.pdf (дата звернення: 04.04.2026).
3. OECD. AI adoption in the education system. URL: https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2025/12/ai-adoption-in-the-education-system_43251cf0/69bd0a4a-en.pdf (дата звернення: 04.04.2026).
4. The Pros and Cons of Using AI in Education. Harrow International School Hong Kong. URL: <https://www.harrowhongkong.hk/his/the-pros-and-cons-of-using-ai-in-education/> (date of access: 04.04.2026).
5. UNESCO. AI competency framework for students. URL: <https://www.unesco.org/en/articles/ai-competency-framework-students> (дата звернення: 04.04.2026).
6. UNESCO. Artificial intelligence in education. URL: <https://www.unesco.org/en/digital-education/artificial-intelligence> (дата звернення: 04.04.2026).

7. Бахмацький П. ШІ в освіті: Майбутнє вже тут, Плюси та Мінуси. Блог Postupai – усе про вступ і студентське життя в Словаччині. URL: <https://www.postupai.com/ua/news/stucnii-intelekt> (дата звернення: 04.04.2026).
8. Поліковська Ю. ЮНЕСКО розробила поради щодо використання ШІ в освіті. ms.detector.media. URL: <https://ms.detector.media/internet/post/32898/2023-09-07-yunesko-rozrobyla-porady-shchodo-vykorystannya-shi-v-osviti/> (дата звернення: 04.04.2026).
9. Учень, учитель та ШІ – одна команда?. Освіторія Медіа. URL: <https://osvitoria.media/experience/uchen-vchytel-ta-shi-odna-komanda/> (дата звернення: 04.04.2026).
10. Чи заважає нам ШІ критично мислити: вплив штучного інтелекту на розумові здібності. Освіторія Медіа. URL: <https://osvitoria.media/experience/chy-zavazhaye-nam-shi-krytychno-myslyty-vplyv-shtuchnogo-intelektu-na-rozumovi-zdibnosti/> (дата звернення: 04.04.2026).
11. Штучний інтелект у вищій освіті: ризики та перспективи інтеграції: матеріали всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації, 1 липня – 11 серпня 2024 року. Львів Торунь : Liha-Pres, 2024. 328 с.

ЯК ПОЄДНУВАТИ НАВЧАННЯ, ПІДРОБІТОК І ЖИТТЯ

Вітаю знову, шановні слухачі та слухачки. Це другий аудіоподкаст у межах магістерського дослідження на факультеті журналістики. Сьогодні ми поговоримо про тему, близьку кожному студенту, як поєднувати навчання, підробіток і при цьому не втратити себе. Спробуймо розібратися, де проходить межа між корисним досвідом і виснажливим перевантаженням

Сьогодні поєднання навчання та роботи стало не винятком, а звичайною частиною студентського життя. За даними National Center for Education Statistics, у 2020 році працювали 40% студентів денної форми навчання і 74% студентів, які вчилися неповний день; це показує, що праця під час здобуття освіти є масовим явищем, а не поодиноким практикою [5]. Водночас наукові та прикладні джерела наголошують: сама по собі робота не є ні доброю, ні поганою для студента. Її вплив залежить від того, скільки годин людина працює, як організовує свій час, чи зберігає сон і чи не переходить межу перевантаження [1-4]. Тому питання звучить не так: «Чи можна працювати під час навчання?», а радше: «Як зробити так, щоб робота допомагала, а не руйнувала навчання, здоров'я і звичайне життя?» [1; 5; 8].

Почнемо з головного: час є вирішальним фактором. У дослідженні, опублікованому в Journal of Higher Education, авторка Avery M.D. Davis аналізувала наслідки роботи студентів і показала, що для «традиційних» студентів негативні ефекти починають з'являтися приблизно після 20 годин роботи на тиждень, а ще помітнішими вони стають після 28 і більше годин [2]. Йдеться не лише про оцінки, а й про кредити, стійкість у навчанні, тимчасове припинення навчання та ризик відрахування [2]. Це важливий висновок, бо він руйнує популярний міф: «чим більше працюєш, тим краще вчишся жити самостійно». Насправді надмірна зайнятість може зробити студента більш втомленим, менш уважним і менш стабільним у навчальному процесі [2; 4]. Але ж робота не завжди шкодить: у матеріалі Lumina Foundation зазначено, що за умови роботи менш ніж 10 годин на тиждень студенти мали навіть

позитивний ефект для задоволеності навчанням, тоді як після 11 годин на тиждень дані показники починали злегка знижуватися [3]. Тому, межа між користю і шкодою існує, і вона пов'язана не з самим фактом підробітку, а з його обсягом [2-3].

Саме тому робота під час навчання може бути ресурсом, але лише тоді, коли вона не забирає все навчальне життя. Джерела для практичного читача підкреслюють, що робота дає не лише гроші. У матеріалі UP-STUDY наголошується на досвіді, знайомстві з різними процесами, розширенні контактів і кращій позиції на ринку праці [6]. Тернопільський обласний центр зайнятості теж дивиться на це не вузько: робота й навчання в його матеріалі подаються як шлях до нових знань, нового досвіду, розвитку soft skills і нетворкінгу [7]. Prague Education Center додає ще один важливий акцент: поєднання двох сфер вимагає високого рівня організації, планування та сили волі [8]. Це означає, що підрібок може стати не просто способом «заробити на життя», а тренуванням дорослості. Студент вчиться спілкуватися з людьми, виконувати дедлайни, домовлятися, відповідати за результат і бачити зв'язок між власними зусиллями та фінансовою незалежністю [6-8]. Але саме тут криється ризик: якщо робота стає домінуючою частиною дня, вона починає витісняти навчання, сон і відновлення [2; 4].

Окремо варто поговорити про стрес і вигорання, бо саме вони найчастіше стають прихованою ціною надмірної зайнятості. У сучасному дослідженні студентів різних спеціальностей майже три чверті опитаних – 73,2% – повідомили про помірно високий або високий рівень стресу, а майже третина мала часті симптоми вигорання; при цьому 44,5% мали високий рівень залученості до навчання [4]. Це показово: навіть коли в студента є мотивація, бажання вчитися і працювати, стрес може поступово підточувати ресурс. Автори даного дослідження зробили висновок, що стрес і вигорання є проблемою в усіх студентів, а не лише в окремих складних спеціальностях, і що підтримувальне середовище є ключем до здорового навчання [4]. Інше дослідження, присвячене навчальному стресу, психологічній стійкості та

навчальному вигоранню, показало дуже чіткий зв'язок: вигорання позитивно корелює зі стресом і негативно – з психологічною стійкістю; дослідники також дійшли висновку, що стійкість відіграє посередницьку роль у зв'язку між стресом і вигоранням [4]. Простими словами, коли людина має внутрішню опору, вона краще витримує навантаження. Коли такої опори немає, навіть нормальний робочий чи навчальний ритм може перетворитися на хронічну перевтому [4].

На цьому тлі сон постає не як розкіш, а як базова умова нормального функціонування. CDC наголошує, що достатній сон сприяє загальному здоров'ю і добробуту студентів, допомагає краще концентруватися, зосереджуватися і вчитися ефективніше [1]. Для підлітків і школярів рекомендації дуже конкретні: 13-18 років – 8-10 годин сну на добу, 6-12 років – 9-12 годин [1]. Хоча студентська аудиторія часто старша за дані вікові межі, сам принцип залишається дуже важливим: недосип пов'язаний із проблемами уваги, поведінки, настрою і навіть зниженою академічною продуктивністю [1]. CDC також підкреслює, що пізні відходи до сну й ранні початки занять формують стійкий дефіцит відпочинку, а пізніший початок шкільного дня допомагає молоді отримувати більше сну [1]. У матеріалі Prague Education Center дана думка звучить ще простіше: не жертвувати сном заради продуктивності, бо відновлення – це частина успіху, а не перешкода [8]. Саме тому студент, який системно недосипає, часто потрапляє в пастку: він намагається встигати більше, але через втому робить повільніше і гірше [1][8].

Якщо подивитися на джерела разом, стає зрозуміло: успішне поєднання навчання і підробітку не будується на героїзмі. Воно будується на межах. Тернопільський обласний центр зайнятості прямо радить розділяти роботу і навчання, не намагатися робити все одночасно та відмовлятися від режиму багатозадачності [7]. Там же наголошується на гнучкому графіку: друга зміна, вільне відвідування, заочна форма, вечірні курси або вихідні для навчання, а з боку ринку праці – неповна зайнятість, віддалена робота і позмінний графік [7]. Це дуже практичний висновок, бо він показує: не кожна робота підходить

кожному студенту. Якщо графік не сумісний із заняттями, людина постійно живе в режимі «доганяю». UP-STUDY теж звертає увагу на робочий час і гнучкість графіка, підкреслюючи, що університет і роботодавець не пробачають недбалості, виправданої іншими обов'язками [6]. Отже, для студента важливо шукати не просто будь-яку вакансію, а ту, яка вписується в реальне життя [6; 7].

Ще одна важлива стратегія – реалістичність. Дослідження та практичні матеріали погоджуються в одному: люди часто очікують від себе надто багато [2;7-8]. Саме тому корисно ставити досяжні цілі, призначати реальні дедлайни і вчитися говорити «ні», коли навантаження виходить за межі ресурсів [7]. Prague Education Center радить планувати тиждень заздалегідь, вести облік дедлайнів, зберігати баланс між навчанням, відпочинком і особистим часом, а також не забувати про повноцінний сон і регулярні перерви [8]. У даному ж матеріалі є дуже влучна думка: краще мати п'ять продуктивних годин на день, ніж дванадцять годин у стресі без результату [8]. Це не просто порада для комфорту, а практичний принцип ефективності. Людина, яка перевантажує себе, рідко працює справді якісно; натомість студент, який бачить свої межі, довше тримає стабільний ритм і менше ризикує вигоріти [4; 7-8].

Тайм-менеджмент у даній темі – не модне слово, а спосіб зробити життя керованим. Prague Education Center пропонує прості інструменти: метод Pomodoro, розбиття дня на фокусовані цикли, чергування роботи й короткого відпочинку, а також окремий час для відновлення [8]. Тернопільський центр зайнятості фактично підтримує ту саму логіку, коли радить розділяти сфери життя і не змішувати їх у хаотичний потік [7]. Науково це важливо тому, що багатозадачність часто створює не продуктивність, а розсіювання уваги [7-8]. Якщо студент під час лекції думає про зміну на роботі, а на роботі – про підготовку до сесії, його когнітивний ресурс постійно рветься між двома полюсами. Це збільшує втому і зменшує якість обох процесів. Тому краща стратегія – не робити все одразу, а робити по черзі, але якісно [2; 7-8]. У

підсумку студент отримує не лише кращий контроль над розкладом, а й сильніше відчуття власної зібраності.

Важливо також пам'ятати про соціальну підтримку. Дослідження про стрес і вигорання показують, що підтримувальне середовище підсилює залученість до навчання і захищає від виснаження [4]. Frontiers показує, що соціальна підтримка і самооцінка можуть посередничати у зв'язку між стресом і академічним вигоранням; інше дослідження демонструє, що психологічна стійкість зменшує вплив навчального стресу на вигорання [4]. Це означає, що студенту не варто замикатися в логіці «я сам маю все витягнути». Навпаки, нормально звертатися по допомогу до викладачів, кураторів, роботодавця, друзів чи психолога [8]. Якщо графік стає надто щільним, важливо не чекати до моменту повного виснаження. Ранній діалог часто допомагає легше змінити зміну, перенести дедлайн або скоригувати обсяг роботи [7-8]. Отже, баланс – це не тільки особиста дисципліна, а й уміння будувати навколо себе середовище, яке не ламає людину [4; 7-8].

Підсумок усіх думок можна сформулювати досить просто: поєднувати навчання, підробіток і життя можливо, але лише тоді, коли пріоритетом стає не максимальна зайнятість, а керований ритм. Робота може дати гроші, досвід, контакти і впевненість у собі. Але коли годин занадто багато, ефект змінюється: погіршуються оцінки, зростає стрес, з'являється вигорання, а сон починає програвати боротьбу з дедлайнами. Саме тому здорове поєднання даних сфер не має бути подвигом. Це має бути система: реальний графік, гнучка робота, чіткі межі, достатній сон, короткі паузи, підтримка з боку людей і чесна оцінка власних сил. І якщо говорити зовсім по-людськи, то найкраща формула тут така: не все встигати будь-якою ціною, а жити так, щоб навчання справді вчило, робота справді давала досвід, а життя не зникало між ними.

Отже, підсумовуючи другий випуск: ключ до гармонійного поєднання навчання, роботи та особистого життя це не надзусилля, а усвідомлене планування, вміння встановлювати реалістичні межі й піклування про власне

відновлення. Дякую, що були з нами. Сподіваюся, цей матеріал стане вам у пригоді як у навчанні, так і в повсякденному житті.

Джерела:

1. Centers for Disease Control and Prevention. Sleep and health. URL: <https://www.cdc.gov/physical-activity-education/staying-healthy/sleep.html> (дата звернення: 04.04.2026).
2. Journal of Higher Education. Student employment and academic outcomes. URL: <https://journals.sagepub.com/doi/10.3102/01623737231210243> (дата звернення: 04.04.2026).
3. Lumina Foundation. Does part-time employment affect college students' satisfaction and GPA? URL: <https://www.luminafoundation.org/resource/does-part-time-employment-affect-college-students-satisfaction-and-gpa/> (дата звернення: 04.04.2026).
4. National Center for Biotechnology Information. Student stress and burnout. URL: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC11852093/> (дата звернення: 04.04.2026).
5. National Center for Education Statistics. College student employment. URL: <https://nces.ed.gov/programs/coe/indicator/ssa/college-student-employment> (дата звернення: 04.04.2026).
6. up-study.ua. Робота під час отримання освіти – як поєднати навчання із заробітком?. Навчання в Польщі для українців - Освіта в Польщі 2026 | UP-STUDY. URL: <https://up-study.ua/uk/posts/robota-pid-chas-otrimannja-osviti-jak-pojednati-navchannja-iz-zarobitkom> (дата звернення: 04.04.2026).
7. На двох стільцях: як поєднувати роботу та навчання. Головне | Тернопільський обласний центр зайнятості. URL: <https://ter.dcz.gov.ua/publikaciya/na-dvoh-stilcyah-yak-poyednuvaty-robotu-ta-navchannya> (дата звернення: 04.04.2026).

8. Навчання та Робота: Як Успішно Поєднувати Студенту. Prague Education Center. URL: <https://www.educationcenter.cz/ua/blog-ua/iak-efektyvno-poiednuvaty-navchannia-i-robotu/> (дата звернення: 04.04.2026).

ЩО РЕАЛЬНО ДАЄ УНІВЕРСИТЕТ, ОКРІМ ДИПЛОМА

Вітаю, шановні слухачі та слухачки. Це третій, завершальний аудіоподкаст у межах магістерського дослідження на факультеті журналістики. Сьогодні ми порушимо питання, яке хвилює чи не кожного студента: що ж насправді дає університет, окрім диплома? Чи обмежується цінність вищої освіти лише документом, чи криється вона в чомусь глибшому? Спробуймо розібратися

Сьогодні про університет дуже часто говорять у двох крайностях. Одні кажуть, що без диплома нікуди, інші – що вища освіта вже не така потрібна, бо в інтернеті можна навчитися всьому самому. І, чесно кажучи, обидві ці думки частково зрозумілі. Саме тому тема «Що реально дає університет, окрім диплома?» здається мені дуже цікавою. Бо якщо відкинути красиві слова, то університет – це не лише про папірець наприкінці чотирьох років. Це ще й про досвід, зв'язки, звички, спосіб мислення і навіть про те, ким ти стаєш у процесі навчання [1; 3; 7; 15].

Якщо подивитися на публічні обговорення, то видно, що питання диплома справді людей хвилює. У матеріалах на Korrespondent, Dou, Reddit і Quora дана тема часто зводиться до простого запитання: чи потрібна вища освіта взагалі, особливо якщо мова про ІТ або інші практичні сфери [1-2; 4-5]. Але ці дискусії показують не тільки сумніви, а й важливу річ: університет уже давно не сприймається лише як місце, де «видають диплом». Його оцінюють набагато ширше – як простір, де людина або отримує старт, або шукає свою траєкторію, або розуміє, що їй потрібно не зовсім те, що вона думала на початку [2; 4; 5; 8].

Почнемо з найочевиднішого. Університет дає знання, і це звучить банально, але без цього ніяк. У OECD прямо підкреслюють, що вища освіта пов'язана з кращими результатами на ринку праці, вищою участю в економічному житті та більшою стабільністю для людини [7; 10-11]. У звітах OECD також пояснюється, що освітній рівень впливає на участь у ринку праці:

чим вищий рівень освіти, тим частіше люди мають доступ до роботи, яка вимагає спеціалізованих навичок і дає кращі умови [11]. Тобто університет – це не просто «вчитися заради вчитися», а реальний місток між школою і професійним життям [7; 11].

Але якщо говорити простіше, то університет навчає не тільки предметів. Він навчає ще й тому, як взагалі вчитися. І це, мабуть, одна з найцінніших речей. Бо після школи чи першого курсу багато хто вперше стикається з тим, що треба самостійно планувати свій час, шукати інформацію, перевіряти джерела, готуватися до пар без щоденного контролю. У студентському блозі Exeter наголошується, що університет дає значно більше, ніж академічний результат: він допомагає стати самостійнішим, впевненішим і краще зрозуміти себе [15-16]. І це дуже схоже на правду, бо саме в університеті багато хто вперше вчиться нормально організовувати власне життя, а не просто «відсиджувати пари» [15].

Ще одна важлива річ – соціальне середовище. Університет дає людей. І це не менш важливо, ніж лекції. У Pew Research Center є цікавий висновок: навчання протягом життя не лише додає знань, а й розширює коло спілкування, допомагає заводити нових друзів, відчувати зв'язок із громадою і навіть частіше долучатися до волонтерства [13]. Якщо задуматися, це справді серйозний плюс. Бо університет – це місце, де ти щодня спілкуєшся з людьми, які мають різний досвід, інтереси й погляди. І саме через це ти вчишся не тільки предмету, а й нормальній взаємодії з іншими [13; 15].

Іноді люди недооцінюють саме даний «неформальний» бік університету. А дарма. Бо дуже багато корисного відбувається не в аудиторії, а між парами, у спільних проєктах, розмовах, групових завданнях, студентських ініціативах і навіть у випадкових знайомствах. Університет створює середовище, де ти можеш знайти однодумців, майбутніх колег, друзів або навіть людей, які потім допоможуть тобі в роботі [13-15]. І це не виглядає як щось формальне, але насправді має великий вплив на майбутнє.

Ще одна сильна сторона університету – контакти і професійні зв'язки. У Pew Research Center зазначено, що 72% випускників коледжів використовували професійні контакти під час пошуку роботи [14]. Це дуже показова цифра. Вона означає, що університет – не лише навчання, а й середовище, де ти починаєш входити у професійний світ. Викладачі, старші студенти, стажування, конференції, проєкти, практики – усе це створює мережу контактів, яка потім може реально допомогти [14].

І тут важливо зрозуміти одну просту річ: часто роботу знаходять не тільки через резюме, а й через людей. Тобто університет дає не просто знання, а ще й доступ до соціального капіталу. Саме тому багато студентів уже під час навчання починають думати про стажування, практику, волонтерство або хоча б спробу бути помітним у своїй сфері [14-15]. Що теж є як частина освіти, хоча не завжди вона прописана в програмі.

Є ще один момент, який часто забувають, коли кажуть: «Можна ж і без університету». Так, можна. Але тоді людині доведеться самій шукати структуру, підтримку, дисципліну і професійний контакт із середовищем. Університет у такому сенсі часто виступає як готова система, де все це вже є. У звітах OECD наголошується, що tertiary education має не лише економічні, а й ширші суспільні переваги [10; 12]. Тобто не тільки про особистий дохід, а й про включеність у суспільство, доступ до інформації, можливість брати участь у громадському житті та краще орієнтуватися в сучасному світі [7; 10; 12].

Окремо варто сказати про впевненість у собі. Можливо, звучить не дуже «академічно», але насправді це одна з найважливіших речей, які може дати університет. Коли ти проходиш через дедлайни, виступи, презентації, заліки, групові проєкти і складні теми, ти поступово вчишся витримувати напругу. І після такого вже по-іншому дивишся на власні можливості. У Pew Research Center є показовий висновок: навчання допомагає людям відчувати себе більш здібними, більш широкими в поглядах і впевненішими у власних силах [13]. Це дуже схоже на студентський досвід: ти приходиш в університет одним, а виходиш уже трохи іншим [13; 15].

Ще один плюс – університет часто відкриває нові погляди на життя. І це не пафос, а реальна річ. У джерелах Rew підкреслюється, що навчання розширює світогляд і змінює спосіб мислення [13]. Коли ти постійно бачиш різних людей, читаєш різні тексти, слухаєш різні позиції й намагаєшся аргументувати власну думку, ти мимоволі починаєш мислити ширше. Саме тому університет часто дає не лише професію, а й вміння дивитися на життя трохи глибше [13; 15].

Водночас було б неправильно робити вигляд, що університет – ідеальне рішення для всіх. І саме тут стають цікавими матеріали з форумів, Reddit і Quora, де люди часто дискутують, чи справді диплом потрібен для успіху, особливо в таких сферах, як ІТ [2; 4; 5; 8]. І такі обговорення важливі, бо показують реальну думку суспільства. Хтось вважає, що важливіше мати практичні навички. Хтось каже, що диплом не гарантує кар'єри. Хтось узагалі пише, що університет – просто один із шляхів, а не єдиний правильний маршрут. І в цьому є логіка. Бо справді не всі професії однаково залежать від диплома. Але й не означає, що університет нічого не дає [2; 4; 6; 8].

UniAthena у своєму матеріалі якраз порівнює degree і diploma, наголошуючи на відмінностях у тривалості навчання, глибині підготовки та подальших можливостях [6]. Якщо сказати просто, diploma часто швидше дає практичний вхід у певну сферу, а degree частіше відкриває ширші перспективи і більш довгу професійну траєкторію. Тобто питання не в тому, що краще взагалі, а в тому, що підходить конкретній людині, її цілям і ситуації. І це дуже доречно для молодіжного подкасту, бо тут немає однієї універсальної відповіді.

Ще один корисний аргумент на користь університету – доступ до ресурсів. Студент отримує не лише викладачів, а й бібліотеки, бази даних, лабораторії, практику, офіційне академічне середовище, менторів і часто можливість спробувати себе в різних напрямках [7; 15]. У звичайному житті до багатьох таких ресурсів не так просто дістатися. А в університеті вони вже є, і це значно полегшує старт. Тому навіть якщо людина потім не працюватиме

строго за спеціальністю, досвід університету все одно може стати дуже корисним [7; 10; 15].

У звітах OECD також видно, що вища освіта пов'язана з кращою участю на ринку праці та загалом кращими життєвими результатами [7; 9; 11]. NCES, наприклад, показує дуже наочну різницю в employment rates між молодими людьми з різним освітнім рівнем [9]. Це ще раз підтверджує, що університет часто дає не тільки знання, а й кращий старт у дорослому житті [9; 11]. Але тут важливо не впасти в іншу крайність і не звести все лише до грошей. Бо якщо дивитися ширше, то університет дає ще й досвід вибору, помилок, пошуку, зміни інтересів і поступового дорослішання [13; 15].

Мені здається, саме це і є головною відповіддю на питання «Що реально дає університет, окрім диплому?». Він пропонує значно більше, ніж просто документ про освіту. Він дає середовище, в якому ти ростеш як людина. Дає зв'язки, досвід, звички, впевненість, практику, ширший погляд на світ і часто – перший реальний крок у професійне життя [7; 10; 13-15]. І навіть якщо хтось не пов'язує своє майбутнє саме з дипломом, сам університет все одно може стати дуже цінним етапом.

Тому, якщо сказати зовсім просто, університет – не тільки про те, що написано в дипломі. Це про те, ким ти стаєш поки туди йдеш. І, мабуть, саме в такому твердженні і є його справжня цінність.

Завершуючи наш третій і останній випуск, повернімося до ключової думки: цінність університету не вичерпується дипломом. Вона криється в отриманих знаннях і навичках самонавчання, у колі друзів і професійних контактів, у впевненості, яку ви здобуваєте, долаючи труднощі, і в розширенні світогляду. Університет це простір, де формується особистість і закладається фундамент для дорослого життя. Дякую за увагу. Сподіваюся, цей цикл подкастів був для вас корисним і допоможе у вашій подальшій академічній та професійній роботі

Джерела:

1. Вища освіта - найдурніша інвестиція в дитину?. Just a moment...
URL: <https://ua.korrespondent.net/ukraine/3981135-vyscha-osvita-naidurnisha-investytsiia-v-dytynu> (дата звернення: 05.04.2026).
2. З універом або без: чи потрібен ІТ-спеціалісту диплом ВНЗ. Dou.
URL: <https://dou.ua/forums/topic/39144/> (дата звернення: 05.04.2026).
3. Навіщо потрібна вища освіта у 2025 році. Gostudy. URL: <https://www.gostudy.cz/uk/bez-kategorii/navishcho-potribna-vishcha-osvita-u-2025-roci> (дата звернення: 05.04.2026).
4. Чи справді потрібен диплом університету, щоб досягти успіху в житті? Reddit. URL: https://www.reddit.com/r/findapath/comments/jnbjjw/do_you_really_need_a_uni_degree_to_get_ahead_in/?tl=uk (дата звернення: 05.04.2026).
5. Besides a diploma, what are the things that you can get from a university degree which otherwise you can not or it will be very hard to get?. Quora. URL: <https://www.quora.com/Besides-a-diploma-what-are-the-things-that-you-can-get-from-a-university-degree-which-otherwise-you-can-not-or-it-will-be-very-hard-to-get> (дата звернення: 05.04.2026).
6. Degree vs Diploma in 2026: ROI, Job Scope & Key Differences | UniAthena. UniAthena. URL: <https://uniathena.com/degree-or-diploma-which-is-better-2024> (date of access: 05.04.2026).
7. Education at a Glance 2025. OECD Indicators. URL: https://www.oecd.org/en/publications/education-at-a-glance-2025_1c0d9c79-en/full-report/editorial_bd33a6fb.html (date of access: 05.04.2026).
8. Is university really necessary, or can I build a solid career through alternative paths? Reddit. URL: https://www.reddit.com/r/careerguidance/comments/1ou6xeg/is_university_really_necessary_or_can_i_build_a/ (date of access: 05.04.2026).
9. National Center for Education Statistics. Employment rates of young adults. URL: <https://nces.ed.gov/programs/coe/indicator/cbc> (дата звернення: 04.04.2026).

10. OECD. Education at a Glance 2025 URL: https://www.oecd.org/en/publications/education-at-a-glance-2025_1c0d9c79-en/full-report/editorial_bd33a6fb.html (дата звернення: 04.04.2026).
11. OECD. How does educational attainment affect participation in the labour market? URL: https://www.oecd.org/en/publications/education-at-a-glance-2025_1c0d9c79-en/full-report/how-does-educational-attainment-affect-participation-in-the-labour-market_ae451464.html (дата звернення: 04.04.2026).
12. OECD. How is tertiary education financed? URL: https://www.oecd.org/en/publications/education-at-a-glance-2025_1c0d9c79-en/full-report/how-is-tertiary-education-financed_2845d742.html (дата звернення: 04.04.2026).
13. Pew Research Center. Lifelong Learning and Technology URL: <https://www.pewresearch.org/internet/2016/03/22/lifelong-learning-and-technology/> (дата звернення: 04.04.2026).
14. Pew Research Center. The Internet and Job Seeking. URL: <https://www.pewresearch.org/internet/2015/11/19/1-the-internet-and-job-seeking/> (дата звернення: 04.04.2026).
15. The valuable things about university that go beyond your degree... Students' blog. URL: <https://sites.exeter.ac.uk/students/2025/10/07/the-valuable-things-about-university-that-go-beyond-your-degree/> (date of access: 05.04.2026).
16. The valuable things about university that go beyond your degree... Students' blog. URL: <https://sites.exeter.ac.uk/students/2025/10/07/the-valuable-things-about-university-that-go-beyond-your-degree/> (date of access: 05.04.2026).

Технічні деталі виробництва

ВИПУСК №1: «ШІ В НАВЧАННІ: ДОПОМАГАЄ ЧИ ЗАВАЖАЄ» – 13:01

Номер кадру	Хронометраж	Детальний звуковий супровід (текст, музика)	Відеоряд	Локація зйомки	Специфіка монтажу	Коментар
1	0:00–0:25 / 25 с	Привітання, оголошення теми подкасту. На фоні – інструментальна музика «Black Rosary Beads – David Robson» (loop).	Титульна заставка з назвою випуску, символами AI, книги, навушники, м'яка анімація хвилі звуку.	м. Київ, студійний запис	Повільний старт, затемнення з чорного, поява назви.	Вступ
2	0:25–2:15 / 1 хв 50 с	Розмова про те, що AI уже став частиною освіти, але викликає суперечки.	Інфографіка: AI в школі, університеті, соцмережах; прості іконки чатботів і навчання.	м. Київ	Накладання текстових акцентів ключових фраз, легкі переходи.	Підведення до проблеми
3	2:15–4:50 / 2 хв 35 с	Пояснення позиції UNESCO, людодцентричний підхід, компетентності студентів.	Схематичні блоки, піктограми етики, мислення, застосування AI, навчальні схеми.	м. Київ	Плавна зміна слайдів, появи тез по черзі.	Інформаційний блок
4	4:50–8:45 / 3 хв 55 с	Дані Common Sense Media: використання AI підлітками, ставлення до навчання, користь і ризики.	Графіки, діаграми, чат-бульбашки, умовні кадри студентів із телефонами та ноутбуками.	м. Київ	Ритмічний монтаж під голос, виділення цифр на екрані.	Аргументація
5	8:45–13:01 / 4 хв 16 с	Ризики: списування, упередженість, падіння критичного мислення. Фінальний висновок і подяка. На фоні – завершальний фрагмент музики.	Двостороння композиція «допомагає / заважає», фінальна заставка з підсумком.	м. Київ	Завершення через fade out, фінальний титр.	Висновок

2. ВИПУСК №2: «ЯК ПОЄДНУВАТИ НАВЧАННЯ, ПІДРОБІТОК І ЖИТТЯ» – 12:12

Номер кадру	Хронометраж	Детальний звуковий супровід (текст, музика)	Відеоряд	Локація зйомки	Специфіка монтажу	Коментар
1	0:00–0:20 / 20 с	Привітання, оголошення теми, музика «Dreaming In Solitude – David Robson» (loop).	Титул випуску, студент із ноутбуком, годинник, рюкзак.	м. Київ, студійний запис	Заставка з м'яким рухом елементів.	Вступ
2	0:20–2:20 / 2 хв	Теза про те, що робота під час навчання стала нормою, але важливі межі.	Кадри студентського життя: пара, робота, транспорт, планер.	м. Київ	Монтаж у темпі мовлення, вставки ключових слів.	Основна теза
3	2:20–4:50 / 2 хв 30 с	Дані про години роботи, вплив на оцінки, користь лише за помірного навантаження.	Діаграми, таймлайн, іконки “20 годин”, “28+ годин”.	м. Київ	Поява цифр у центрі кадру, акцент на статистиці.	Аналітичний блок
4	4:50–8:40 / 3 хв 50 с	Стрес, вигорання, сон, тайм-менеджмент, Pomodoro, режим і відпочинок.	Календар, список справ, нічна лампа, сон, студент за плануванням.	м. Київ	Чергування темних і світлих кадрів, плавні переходи.	Практичні поради
5	8:40–12:12 / 3 хв 32 с	Соціальна підтримка, баланс, фінальний висновок і подяка.	Фінальна заставка: студент, робота, навчання і життя як три частини балансу.	м. Київ	Повільне згасання, завершальний титр.	Висновок

3. ВИПУСК №3: «ЩО РЕАЛЬНО ДАЄ УНІВЕРСИТЕТ, ОКРІМ ДИПЛОМА» – 11:39

Номер кадру	Хронометраж	Детальний звуковий супровід (текст, музика)	Відеоряд	Локація зйомки	Специфіка монтажу	Коментар
1	0:00–0:20 / 20 с	Привітання, оголошення теми, музика «Black Rosary Beads – David Robson» (loop).	Титул випуску, університетська будівля, диплом, молодь.	м. Київ, студійний запис	М'який вступ, поява назви на екрані.	Вступ
2	0:20–2:10 / 1 хв 50 с	Університет як не лише диплом, а й знання, досвід і старт у професію.	Книжки, аудиторія, лекції, нотатки, символи навчання.	м. Київ	Повільний монтаж із текстовими вставками.	Основа теми
3	2:10–4:40 / 2 хв 30 с	Самонавчання, самостійність, організація часу, нові звички.	Студент за планером, комп'ютер, бібліотека, робочий стіл.	м. Київ	Кадри змінюються синхронно з тезами.	Особистісний розвиток
4	4:40–8:10 / 3 хв 30 с	Соціальне середовище, друзі, зв'язки, професійні контакти, впевненість.	Групова робота, спілкування, рукопожаття, презентація.	м. Київ	Динамічні вставки, акценти на взаємодії людей.	Соціальний капітал
5	8:10–11:39 / 3 хв 29 с	Роздуми про цінність вищої освіти, фінальний висновок і завершення циклу.	Фінальна композиція: університет, шлях, диплом, силует студента.	м. Київ	Завершення через плавне затемнення, фінальний титр.	Висновок

Публікації подкастів

[< Back](#)

ШІ в навчанні: допомагає чи заважає?

Audio 13 min Published: April 9, 2026 at 11:57 PM

Save

Analytics Details Comments Polls

Episode info

Title *

ШІ в навчанні: допомагає чи заважає?

37 / 200

ШІ в навчанні: допомагає чи...
Студентське життя: ON

00:00

Upload new file

<https://open.spotify.com/episode/2sMhFZUrOeKgF7NxbNhIFK>[< Back](#)

Як поєднувати навчання, підробіток і життя?

Audio 12 min Published: April 10, 2026 at 12:09 AM

Save

Analytics Details Comments Polls

Episode info

Title *

Як поєднувати навчання, підробіток і життя?

44 / 200

Як поєднувати навчання,...
Студентське життя: ON

00:00

Upload new file

<https://open.spotify.com/episode/1Zxx8S8c361i0CRm5E8HjD>[< Back](#)

Що реально дає університет окрім диплома?

Audio 11 min Published: April 10, 2026 at 12:22 AM

Save

Analytics Details Comments Polls

Episode info

Title *

Що реально дає університет окрім диплома?

42 / 200

Що реально дає університет...
Студентське життя: ON

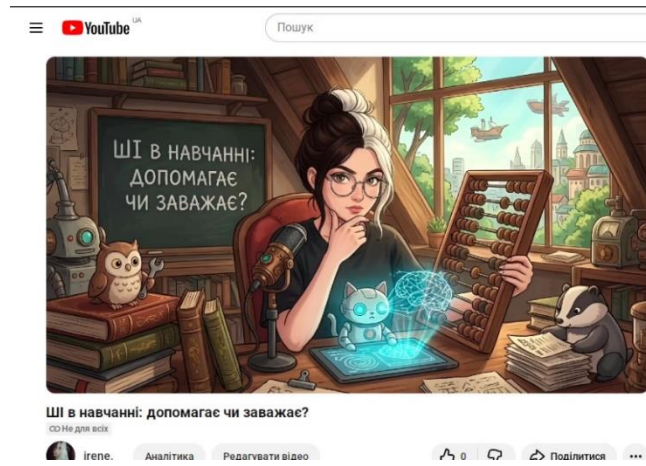
00:00

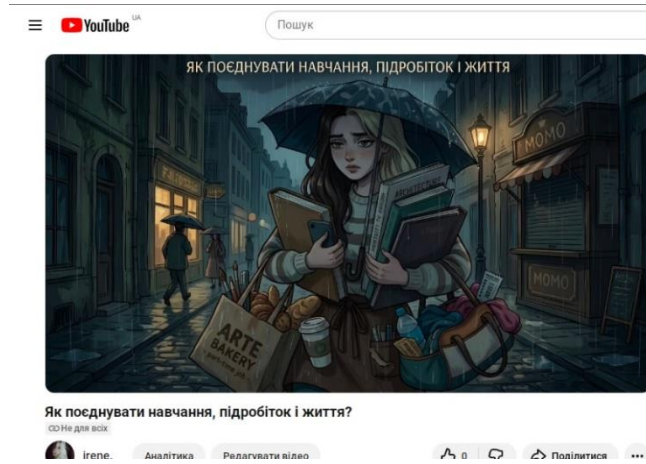
Upload new file

<https://open.spotify.com/episode/6jUbQgmzJoomDOyZsbYwRI>

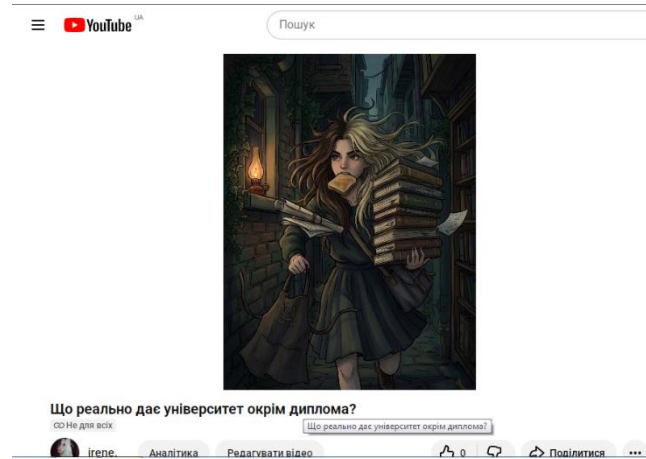
Рисунок В.1 Spotify for Creators

<https://youtu.be/p4PUFIxQdCA?feature=shared>

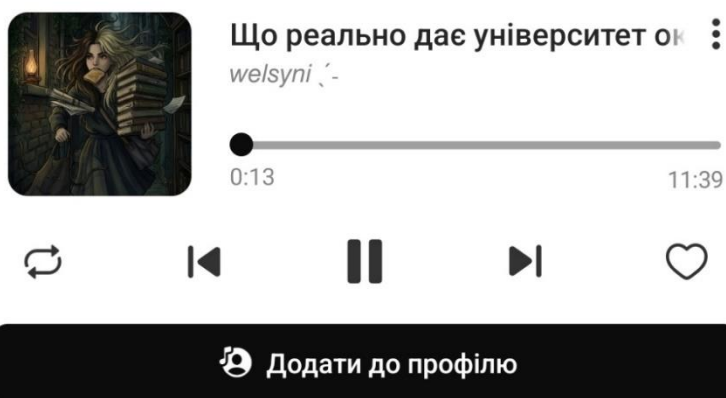
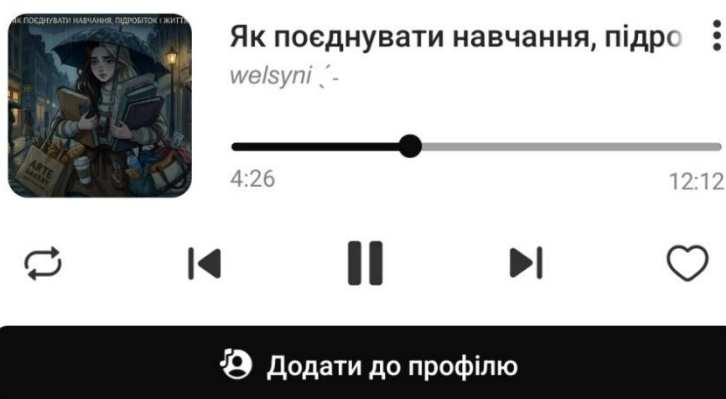
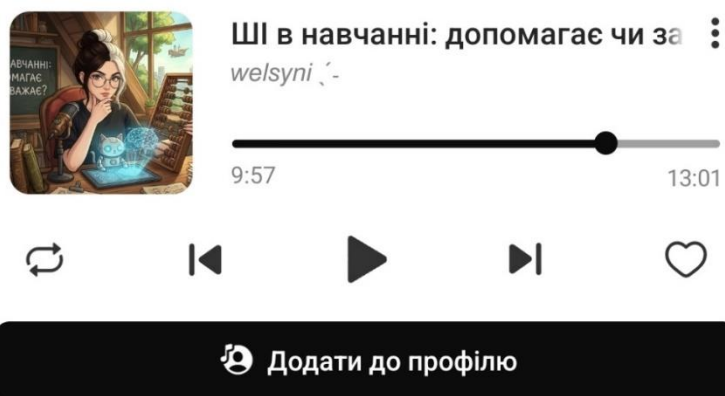

<https://youtu.be/UAUMsmMR414?feature=shared>

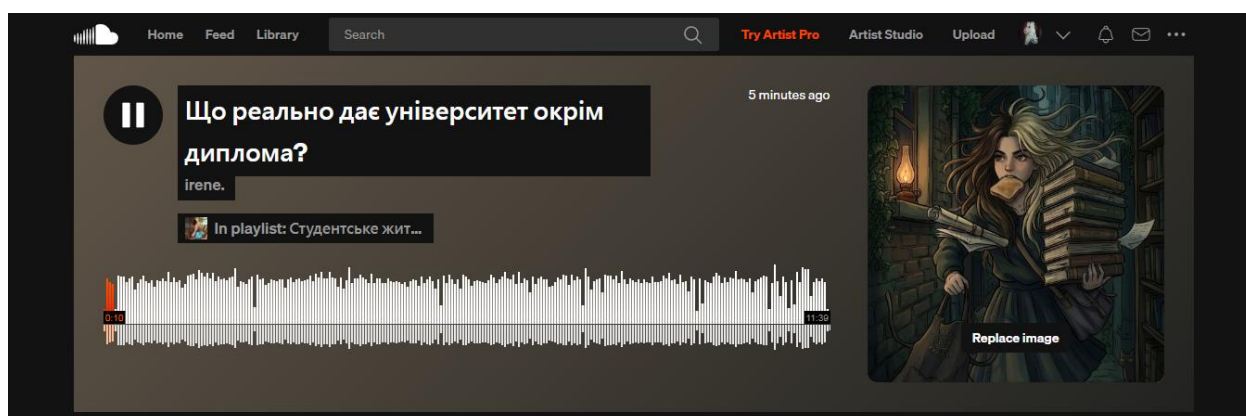
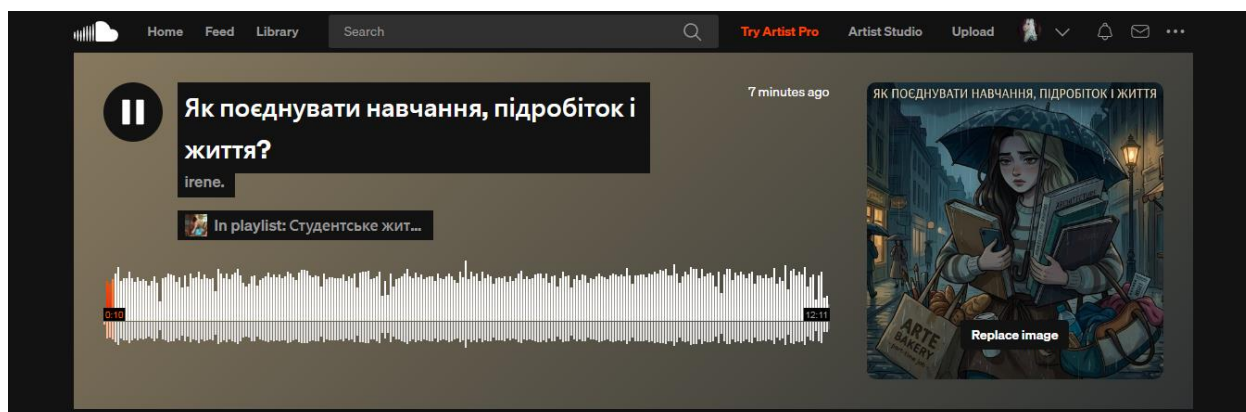
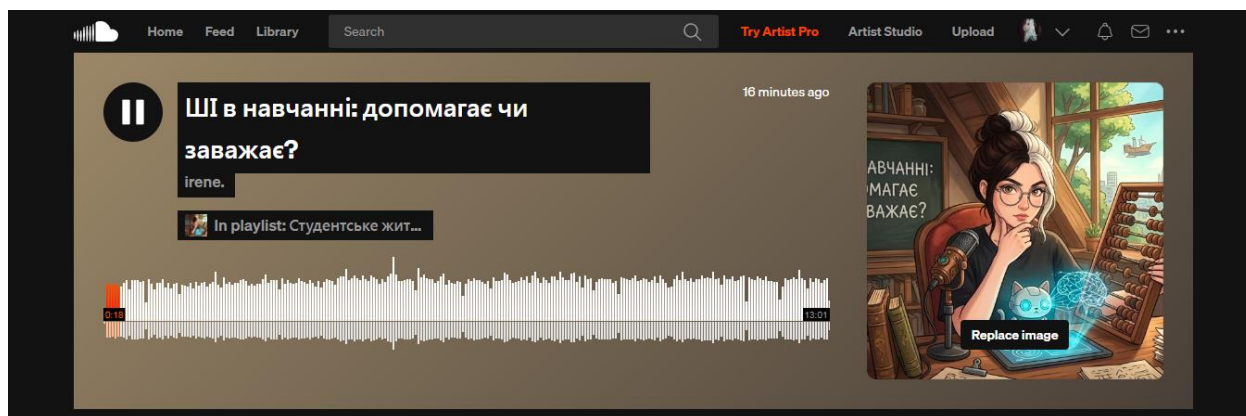
<https://youtu.be/jG-zNZQicB0?feature=shared>

Рисунок В.2 YouTube

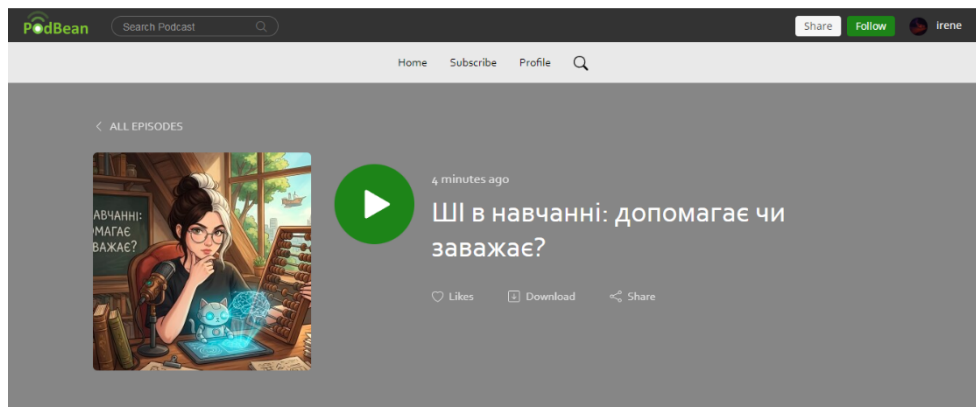
<https://t.me/+VOcAKBXysII5NTJi>

Рисунок В.3 Telegram

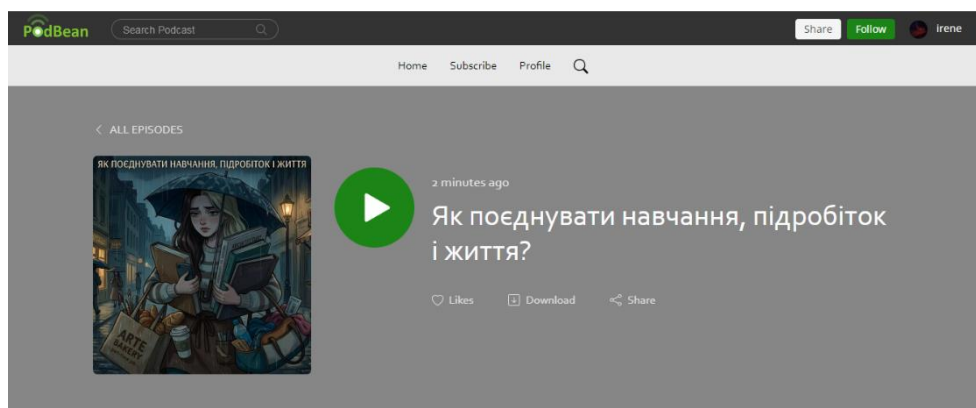

<https://on.soundcloud.com/SLyiRnJa5BxvomAzZg>

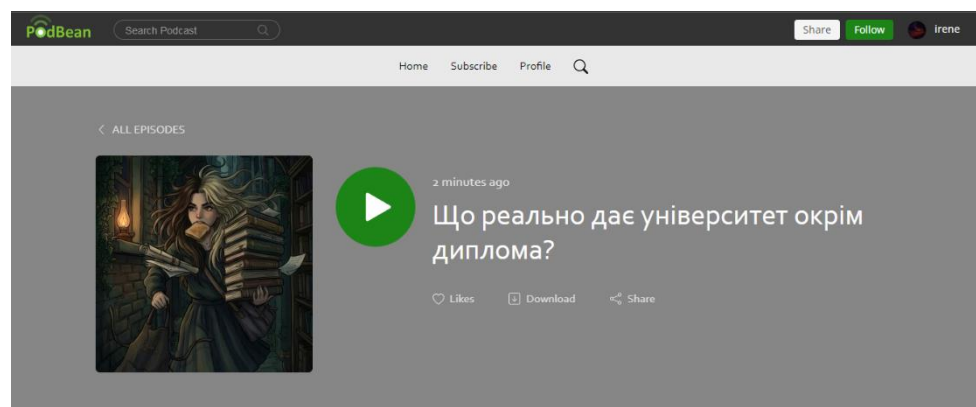
Рисунок В.4 SoundCloud

https://mcdn.podbean.com/mf/web/4g6ubkkc7ycu36s9/_19byz3.mp3

https://mcdn.podbean.com/mf/web/haz3tetqk297s2gj/tagmp3_269qw6.mp3

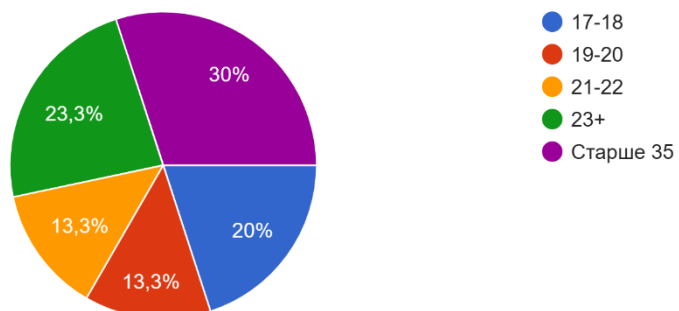
https://mcdn.podbean.com/mf/web/x6yjreknbyt6hm6h/tagmp3_3bkfpl.mp3

Рисунок В.5 Podbean

Результати опитування

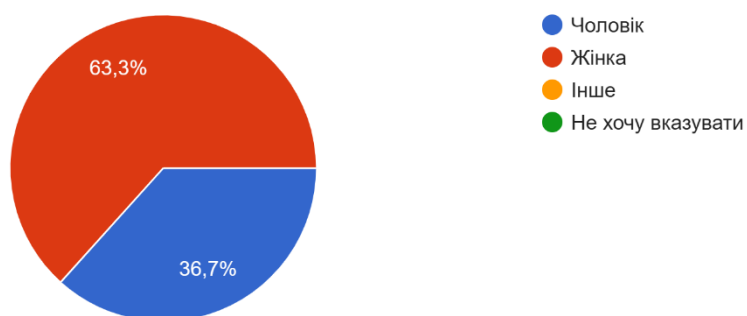
1. Ваш вік?

30 ответов

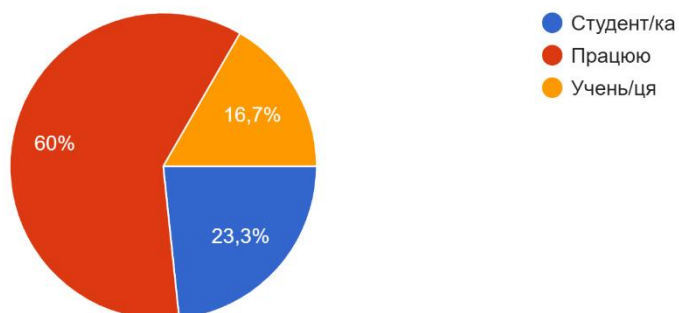
2. Ваша стать?

30 ответов

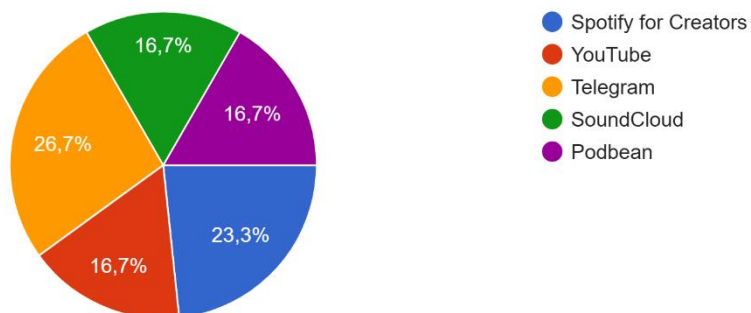
3. Ваш статус?

30 ответов

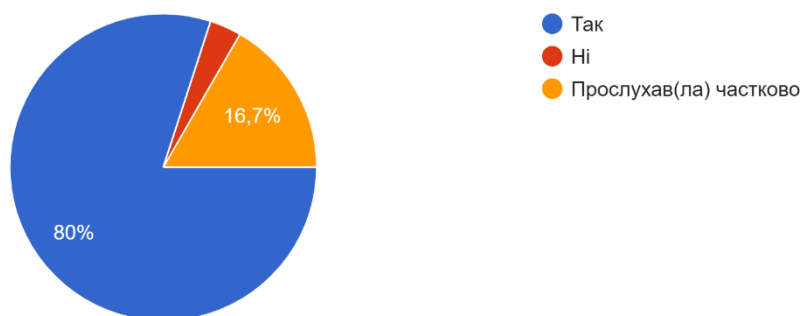
4. На якій платформі ви слухали подкаст?

30 ответов

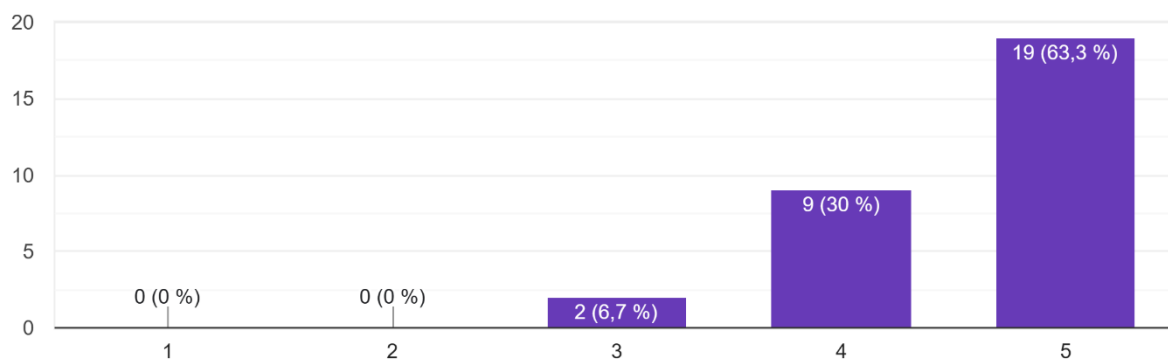
5. Чи прослухали ви всю серію з 3 подкастів?

30 ответов

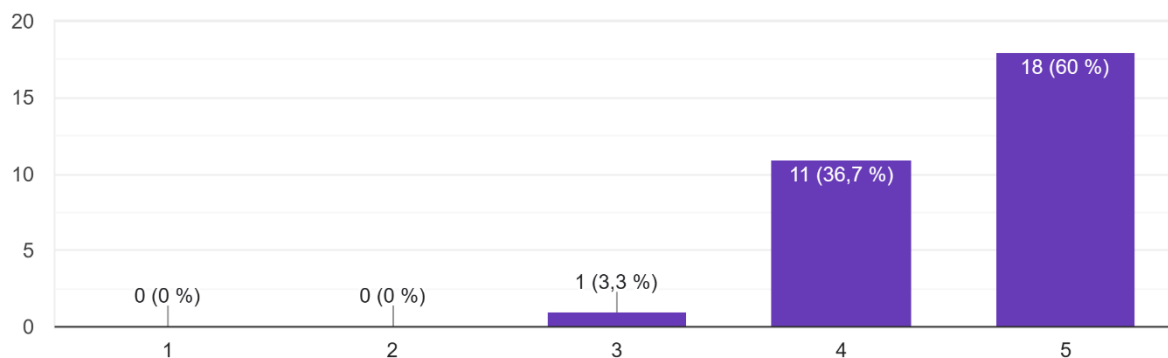
6. Наскільки вам були цікаві теми подкастів?

30 ответов

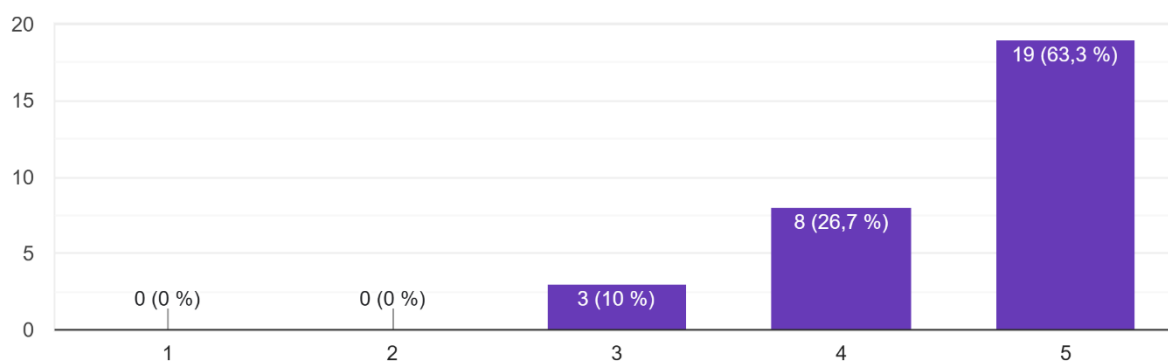
7. Наскільки теми були актуальними для молоді?

30 ответов

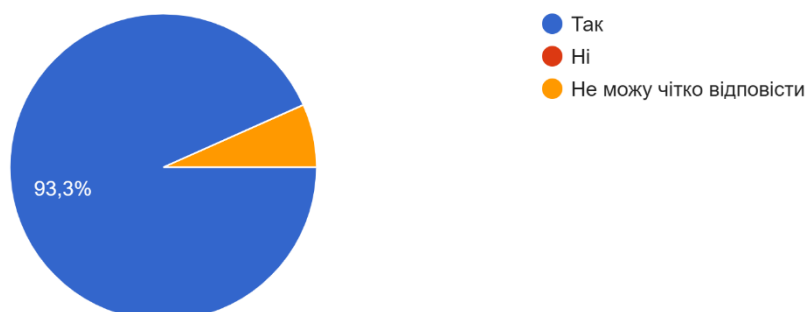
8. Наскільки зрозуміло був поданий матеріал?

30 ответов

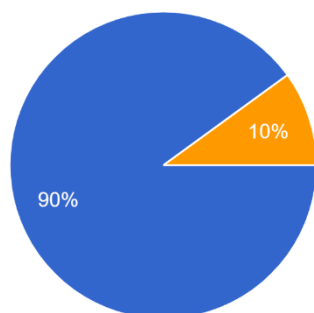
9. Чи комфортно була тривалість подкастів?

30 ответов

10. Чи рекомендували б ви цю серію іншим?

30 ответов

Так

Ні

Не можу чітко відповісти